

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

63. aastakäik

11. mai 2020

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2020/C 161/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2020/C 161/02	Kohtuasi C-10/18 P: Euroopa Kohtu (neljas koda) 4. märtsi 2020. aasta otsus – Mowi ASA, varem Marine Harvest ASA versus Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus – Konkurents – Ettevõtjate koondumiste kontroll – Määrus (EÜ) nr 139/2004 – Artikli 4 lõige 1 – Koondumistest etteteatamise kohustus – Artikli 7 lõige 1 – Koondumise peatamise kohustus – Artikli 7 lõige 2 – Erand – Mõiste „üks koondumine“ – Artikli 14 lõige 2 – Otsus, millega määratakse trahvid koondumise läbiviimise eest enne sellest teatamist ja selleks loa saamist – Ne bis in idem põhimõte – Arvessevõtmise põhimõte – Süütegude kogum)	2
2020/C 161/03	Kohtuasi C-125/18: Euroopa Kohtu (suurkoda) 3. märtsi 2020. aasta otsus (Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona eelotsusetaotlus – Hispaania) – Marc Gómez del Moral Guasch versus Bankia SA (Eelotsusetaotlus – Tarbijakaitse – Direktiiv 93/13/EMÜ – Ebaõiglased tingimused tarbijalepingutes – Hüpoteeklaenuleping – Muutuv intressimäär – Hoiupankade hüpoteeklaenude baasindeks – Õigus- või haldusnormidest tulenev indeks – Lepingutingimuse ühepoolne kehtestamine müüja või teenuseosutaja poolt – Läbipaistvuskontroll liikmesriigi kohtus – Lepingutingimuse ebaõigluse tuvastamise tagajärjed)	2

2020/C 161/04	Liidetud kohtuasjad C-155/18 P–C-158/18 P: Euroopa Kohtu (neljas koda) 4. märtsi 2020. aasta otsus – Tulliallan Burlington Ltd versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Burlington Fashion GmbH (Apellatsioonkaebus – Euroopa Liidu kaubamärk – Määrus (EÜ) nr 207/2009 – Kujutis- ja sõnamärgid „BURLINGTON“ – Varasemate sõna- ja kujutismärkide „BURLINGTON“ ja „BURLINGTON ARCADE“ omaniku vastulause – Artikli 8 lõike 1 punkt b – Segiajamise tõenäosus – Nizza kokkulepe – Klass 35 – Mõiste „jaemüügiteenused“ – Artikli 8 lõige 4 – Hõivamine – Artikli 8 lõige 5 – Maine – Hindamiskriteeriumid – Kaupade ja teenuste sarnasus – Vastulause tagasilükkamine)	3
2020/C 161/05	Kohtuasi C-183/18: Euroopa Kohtu (esimene koda) 4. märtsi 2020. aasta otsus (Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku eelotsusetaotlus – Poola) – Centraal Justitiele Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB) versus Bank BGŻ BNP Paribas S.A. (Eelotsusetaotlus – Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala – Õigusalane koostöö kriminaalasjades – Raamotsus 2005/214/JSK – Juriidilistele isikutele määratud rahaliste karistuste tunnustamine ja täitmine – Raamotsuse mittetäielik ülevõtmine – Riigisisese õiguse kooskõlalise tõlgendamise kohustus – Ulatus)	4
2020/C 161/06	Kohtuasi C-211/18: Euroopa Kohtu (kuues koda) 5. märtsi 2020. aasta otsus (Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) eelotsusetaotlus – Portugal) – Idealmed III – Serviços de Saúde SA versus Autoridade Tributária e Aduaneira (Eelotsusetaotlus – Maksustamine – Käibemaks – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artikli 132 lõike 1 punkt b – Maksuvabastused – Haiglaravi ja meditsiiniline abi – Haiglad – Avalik-õiguslike organisatsioonidega võrreldavates sotsiaalsetes tingimustes osutatud teenused – Artiklid 377 ja 391 – Erandid – Võimalus valida maksustamine – Maksustamise säilitamine – Tegevustingimuste muutumine)	5
2020/C 161/07	Kohtuasi C-240/18: Euroopa Kohtu (viies koda) 27. veebruari 2020. aasta otsus – Constantin Film Produktion GmbH versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (Apellatsioonkaebus – Euroopa Liidu kaubamärk – Määrus (EÜ) nr 207/2009 – Artikli 7 lõike 1 punkt f – Absoluutne keeldumispõhjus – Kaubamärk, mis on vastuolus üldtunnustatud moraalipõhimõtetega – Sõnamärk „Fack Ju Göhte“ – Registreerimistaotluse tagasilükkamine)	6
2020/C 161/08	Kohtuasi C-328/18 P: Euroopa Kohtu (neljas koda) 4. märtsi 2020. aasta otsus – Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet versus Equivalenza Manufactory, SL (Apellatsioonkaebus – Euroopa Liidu kaubamärk – Määrus (EÜ) nr 207/2009 – Artikli 8 lõike 1 punkt b – Segiajamise tõenäosus – Vastandatud tähiste sarnasuse hindamine – Segiajamise tõenäosuse igakülgne hindamine – Turustamistingimuste arvessevõtmine – Foneetilise sarnasuse neutraliseerimine visuaalsete ja kontseptuaalsete erinevustega – Neutraliseerimise tingimused)	6
2020/C 161/09	Kohtuasi C-586/18 P: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 4. märtsi 2020. aasta otsus – Buonotourist Srl versus Euroopa Komisjon, Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV) (Apellatsioonkaebus – Konkurents – Riigiabi – Campania maakonnas (Itaalia) bussiuhendusi pakkuv äriühing – Hüvitis avaliku teenindamise kohustuste eest, mida maksid Itaalia ametiasutused Consiglio di Stato (Itaalia kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) kohtuotsuse alusel – Euroopa Komisjoni otsus, millega meede tunnistati ebaseaduslikuks ja siseturuga kokkusobimatuks riigiabiks)	7
2020/C 161/10	Kohtuasi C-587/18 P: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 4. märtsi 2020. aasta otsus – CSTP Azienda della Mobilità SpA versus Euroopa Komisjon, Asstra Associazione Trasporti (Apellatsioonkaebus – Konkurents – Riigiabi – Campania maakonnas (Itaalia) bussiuhendusi pakkuv äriühing – Hüvitis avaliku teenindamise kohustuste eest, mida maksid Itaalia ametiasutused Consiglio di Stato (Itaalia kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) kohtuotsuse alusel – Euroopa Komisjoni otsus, millega meede tunnistati ebaseaduslikuks ja siseturuga kokkusobimatuks riigiabiks)	7

2020/C 161/11	Kohtuasi C-655/18: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 4. märtsi 2020. aasta otsus (Administrativen sad – Varna eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – Territorialna direktzia „Severna morska“ kam Agentsia Mitnitsi, Mitnitsa Varna õigusjärglane versus „Schenker“ EOOD (Eelotsusetaotlus – Tolliliit – Määrus (EL) nr 952/2013 – Tollikontrolli alt väljaviimine – Tolliladustamisprotseduurile suunatud kauba vargus – Artikkel 242 – Tollikontrolli alt väljaviimise eest vastutav isik – Tollilao pidamise loa omanik – Sanktsioonid tollialaste õigusaktide täitmatajätmise eest – Artikkel 42 – Kohustus maksta puuduva kauba väärtusele vastav summa – Kumuleerumine rahalise sanktsiooniga – Proportsionaalsus)	8
2020/C 161/12	Kohtuasi C-766/18 P: Euroopa Kohtu (viies koda) 5. märtsi 2020. aasta otsus – Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), M. J. Dairies EOOD (Apellatsioonkaebus – Euroopa Liidu kaubamärk – Määrus (EÜ) nr 207/2009 – Vastulause – Artikli 8 lõike 1 punkt b – Segiajamise tõenäosus – Hindamiskriteeriumid – Kohaldatavus varasema kollektiivkaubamärgi suhtes – Vastandatud kaubamärkide sarnasuse ning nendega tähistatavate kaupade või teenuste sarnasuse vastastikune sõltuvus)	9
2020/C 161/13	Kohtuasi C-34/19: Euroopa Kohtu (esimene koda) 4. märtsi 2020. aasta otsus (Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio eelotsusetaotlus – Itaalia) – Telecom Italia SpA versus Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell’Economia e delle Finanze (Eelotsusetaotlus – Õigusaktide ühtlustamine – Telekommunikatsiooniteenused – Avatud võrgu pakkumise rakendamine – Direktiiv 97/13/EÜ – Tasu üksiklitsentside eest – Üleminekukord, millega on kehtestatud direktiiviga 97/13/EÜ lubatust kõrgem tasu – Kõrgeima kohtu sellise kohtuotsuse seadusjõud, mis on arvatavasti vastuolus liidu õigusega)	9
2020/C 161/14	Kohtuasi C-48/19: Euroopa Kohtu (kuues koda) 5. märtsi 2020. aasta otsus (Bundesfinanzhofi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – X-GmbH versus Finanzamt Z (Eelotsusetaotlus – Maksustamine – Ühine käibemaksusüsteem – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artikli 132 lõike 1 punkt c – Maksuvabastused – Meditsiinilise abi andmine meditsiinitöötajate ja parameedikute poolt – Teenuste osutamine telefoni teel – Teenuste osutamine meditsiiniõdede ja meditsiinilise abipersonali poolt)	10
2020/C 161/15	Kohtuasi C-69/19 P: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 5. märtsi 2020. aasta otsus – Credito Fondiario SpA versus Ühtne Kriisilahendusnõukogu, Itaalia Vabariik, Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus – Majandus- ja rahaliit – Pangandusliit – Krediitiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamine ja kriisilahendus – Krediitiasutuste ja teatud investeerimisühingute ühtne kriisilahendus- kord – Ühtne Kriisilahendusnõukogu – Ühtne kriisilahendusfond – 2016. majandusaasta ex ante osamakse kindlaksmääramine – Tühistamishagi – Hagi esitamise tähtaeg – Hilinemine – Õigusvasta- suse vastuväide – Ilmselge vastuvõetamatus)	11
2020/C 161/16	Kohtuasi C-135/19: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 5. märtsi 2020. aasta otsus (Oberster Gerichtshof eelotsusetaotlus – Austria) – Pensionsversicherungsanstalt versus CW (Eelotsusetaotlus – Võõrtöötajate sotsiaalkindlustus – Sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimine – Määrus (EÜ) nr 883/2004 – Artiklid 3 ja 11 – Esemeline kohaldamisala – Selle määruse kohaldamisalasse kuuluvad hüvitised – Kvalifitseerimine – Haigushüvitis – Invaliidsushüvitis – Töötushüvitis – Isik, kes ei ole enam liikmesriigi sotsiaalkindlustusskeemis kindlustatud pärast selles liikmesriigis töötamise lõpetamist ja elama asumist teise liikmesriiki – Rehabilitatsioonihüvitise taotlemine endises elu- ja töökohaliikmesriigis – Keeldumine – Kohaldatava õiguse kindlaksmääramine)	12
2020/C 161/17	Kohtuasi C-298/19: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 27. veebruari 2020. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Kreeka Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine – Direktiiv 91/676/EMÜ – Veekogude kaitsmine põllumajandusest lähtuva nitraadireostuse eest – Liikmesriigi kohustuste rikkumist tuvastav Euroopa Kohtu otsus – Täitmata jätmine – ETL artikli 260 lõige 2 – Rahalised sanktsioonid – Põhisumma)	12

2020/C 161/18	Kohtuasi C-75/19: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 6. novembri 2019. aasta määrus (Tribunalul Specializat Mureșe eelotsusetaotlus – Rumeenia) – MF versus BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala București ja Secapital Sàrl (Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 – Direktiiv 93/13/EMÜ – Tarbijalepingud – Tarbijakrediit – Täitemenetlus – 15 päeva pikkune tähtaeg lepingutingimuse ebaõigluse vastuväite esitamiseks, mis hakkab kulgema täitemenetluse algatamisest teatamisest)	13
2020/C 161/19	Kohtuasi C-376/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rayonen sad Blagoevgrad (Bulgaaria) 13. mail 2019 – „MAK TURS“ AD versus Direktor na Direktsia „Inspeksia po truda“, Blagoevgrad	14
2020/C 161/20	Kohtuasi C-571/19 P: EMB Consulting SE 24. juulil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 23. mai 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-107/17: Frank Steinhoff jt versus Euroopa Keskpank	14
2020/C 161/21	Kohtuasi C-670/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Baden-Württemberg (Saksamaa) 10. septembril 2019 – Gardinia Home Decor GmbH versus Hauptzollamt Ulm	14
2020/C 161/22	Kohtuasi C-835/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 18. novembril 2019 – Autostrada Torino Ivrea Valle D'Aosta – Ativa S.p.A. versus Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità di bacino del Po	15
2020/C 161/23	Kohtuasi C-886/19 P: Pink Lady America LLC 3. detsembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 24. septembri 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-112/18: Pink Lady America versus CPVO	16
2020/C 161/24	Kohtuasi C-892/19 P: Camelia Manéa 29. novembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 12. septembri 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-225/18: Manéa versus CdT	16
2020/C 161/25	Kohtuasi C-902/19 P: Esim Chemicals GmbH-i 10. detsembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 9. oktoobri 2019. aasta määruse peale kohtuasjas T-713/18: Esim Chemicals versus EUIPO	17
2020/C 161/26	Kohtuasi C-920/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) 16. detsembril 2019 – Fluctus s.r.o. jt	17
2020/C 161/27	Kohtuasi C-924/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Szegedi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungari) 18. detsembril 2019 – FMS ja FNZ versus Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság ja Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság	18
2020/C 161/28	Kohtuasi C-925/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Szegedi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungari) 18. detsembril 2019 – SA ja SA juunior versus Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság ja Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság	20
2020/C 161/29	Kohtuasi C-932/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Győri Ítéltábla (Ungari) 20. detsembril 2019 – J.Z. versus OTP Jelzálogbank Zrt. jt	22

2020/C 161/30	Kohtuasi C-10/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Düsseldorf (Saksamaa) 10. jaanuaril 2020 – <i>Flihrighright GmbH versus Eurowings GmbH</i>	23
2020/C 161/31	Kohtuasi C-17/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Itaalia) 14. jaanuaril 2020 – <i>MC versus U.T.G. – Prefettura di Foggia</i>	24
2020/C 161/32	Kohtuasi C-18/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof (Austria) 16. jaanuaril 2020 – <i>XY</i>	24
2020/C 161/33	Kohtuasi C-30/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Mercantil nº 2 de Madrid (Hispaania) 22. jaanuaril 2020 – <i>RH versus AB Volvo jt</i>	25
2020/C 161/34	Kohtuasi C-31/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Audiencia Provincial de Alicante (Hispaania) 22. jaanuaril 2020 – <i>Bankia S.A. versus SI</i>	25
2020/C 161/35	Kohtuasi C-32/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte di appello di Napoli (Itaalia) 22. jaanuaril 2020 – <i>TJ versus Balga Srl</i>	26
2020/C 161/36	Kohtuasi C-33/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Ravensburg (Saksamaa) 23. jaanuaril 2020 – <i>UK versus Volkswagen Bank GmbH</i>	27
2020/C 161/37	Kohtuasi C-40/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 27. jaanuaril 2020 – <i>AQ, BO, CP versus Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell’Istruzione, dell’Università e della Ricerca – MIUR, Università degli studi di Perugia</i>	28
2020/C 161/38	Kohtuasi C-44/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 27. jaanuaril 2020 – <i>Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA) versus PC, RE</i>	29
2020/C 161/39	Kohtuasi C-47/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 28. jaanuaril 2020 – <i>F. versus Stadt Karlsruhe</i>	30
2020/C 161/40	Kohtuasi C-53/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 3. veebruaril 2020 – <i>Hengstenberg GmbH & Co. KG versus Spreewaldverein e.V.</i>	31
2020/C 161/41	Kohtuasi C-60/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administratīvā apgabaltiesa (Läti) 5. veebruaril 2020 – <i>VAS „Latvijas dzelzceļš“ versus Valsts dzelzceļa administrācija</i>	31
2020/C 161/42	Kohtuasi C-67/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour du travail de Liège (Belgia) 10. veebruaril 2020 – <i>Agence fédérale pour l’Accueil des demandeurs d’asile (Fedasil) versus M.M.</i>	32
2020/C 161/43	Kohtuasi C-68/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour du travail de Liège (Belgia) 10. veebruaril 2020 – <i>Agence fédérale pour l’Accueil des demandeurs d’asile (Fedasil) versus C.</i>	33
2020/C 161/44	Kohtuasi C-69/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour du travail de Liège (Belgia) 10. veebruaril 2020 – <i>Agence fédérale pour l’Accueil des demandeurs d’asile (Fedasil) versus C.</i>	33

2020/C 161/45	Kohtuasi C-76/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administrativen sad Varna (Bulgaaria) 12. veebruaril 2020 – „BalevBio“ EOOD <i>versus</i> Teritorialna direktsia Severna morska, Agentsia „Mitnitsi“	34
2020/C 161/46	Kohtuasi C-84/20 P: Archimandritis Sarantis Sarantose, Protopresvyteros Ioannis Fotopoulou, Protopresvyteros Antonios Bousdekise, Protopresvyteros Vasileios Kokolakise, Estia Paterikon Meletoni, Christos Papatiriou, Charalampos Andralise 14. veebruaril 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 11. detsembri 2019. aasta kohtumääruse peale kohtuasjas T-547/19: Sarantis Sarantos <i>versus</i> Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjon	35
2020/C 161/47	Kohtuasi C-88/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud tribunal correctionnel de Bordeaux (Prantsusmaa) 20. veebruaril 2020 – Procureur de la République <i>versus</i> ENR Grenelle Habitat SARL, EP, FQ	36
2020/C 161/48	Kohtuasi C-90/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Højesteret (Taani) 24. veebruaril 2020 – Apcoa Parking Danmark A/S <i>versus</i> Skatteministeriet	37
2020/C 161/49	Kohtuasi C-104/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal du travail de Nivelles (Belgia) 27. veebruaril 2020 – SD <i>versus</i> Habitations sociales du Roman País SCRL, TE, kes tegutseb Régie des Quartiers de Tubize ASBL i pankrotihaldurina	37
2020/C 161/50	Kohtuasi C-106/20 P: Kreeka Vabariigi 25. veebruaril 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 19. detsembri 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-14/18: Kreeka Vabariik <i>versus</i> Euroopa Komisjon	38
2020/C 161/51	Kohtuasi C-107/20 P: Kreeka Vabariigi 26. veebruaril 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 19. detsembri 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-295/18: Kreeka Vabariik <i>versus</i> Euroopa Komisjon	39
2020/C 161/52	Kohtuasi C-109/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Högsta domstolen (Rootsi) 27. veebruaril 2020 – Poola Vabariik <i>versus</i> PL Holdings Sàrl	40
2020/C 161/53	Kohtuasi C-112/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Belgia) 28. veebruaril 2020 – M. A. <i>versus</i> État belge	40
2020/C 161/54	Kohtuasi C-117/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) 3. märtsil 2020 – bpost SA <i>versus</i> Autorité belge de la concurrence	41
Üldkohus		
2020/C 161/55	Kohtuasi T-92/20: 14. veebruaril 2020 esitatud hagi – Fryč <i>versus</i> komisjon	42
2020/C 161/56	Kohtuasi T-123/20: 20. veebruaril 2020 esitatud hagi – Sciessent <i>versus</i> komisjon	44
2020/C 161/57	Kohtuasi T-131/20: 27. veebruaril 2020 esitatud hagi – IR <i>versus</i> komisjon	45
2020/C 161/58	Kohtuasi T-132/20: 28. veebruaril 2020 esitatud hagi – NEC Oncoimmunity <i>versus</i> EASME	46
2020/C 161/59	Kohtuasi T-134/20: 27. veebruaril 2020 esitatud hagi – Huhtamaki <i>versus</i> komisjon	47
2020/C 161/60	Kohtuasi T-135/20: 28. veebruaril 2020 esitatud hagi – Vulcano Research and Development <i>versus</i> EUIPO – Ega (EGA Master)	48

2020/C 161/61	Kohtuasi T-136/20: 2. märtsil 2020 esitatud hagi – Ardex versus EUIPO – Chen (ArtiX PAINTS) . . .	49
2020/C 161/62	Kohtuasi T-139/20: 26. veebruaril 2020 esitatud hagi – Applia versus komisjon	49
2020/C 161/63	Kohtuasi T-140/20: 26. veebruaril 2020 esitatud hagi – Applia versus komisjon	50
2020/C 161/64	Kohtuasi T-141/20: 26. veebruaril 2020 esitatud hagi – Applia versus komisjon	51
2020/C 161/65	Kohtuasi T-142/20: 26. veebruaril 2020 esitatud hagi – Applia versus komisjon	52
2020/C 161/66	Kohtuasi T-144/20: 5. märtsil 2020 esitatud hagi – Guangxi Xin Fu Yuan versus komisjon	53

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas*(2020/C 161/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 137, 27.4.2020

Eelmised väljaanded

ELT C 129, 20.4.2020

ELT C 114, 6.4.2020

ELT C 103, 30.3.2020

ELT C 95, 23.3.2020

ELT C 87, 16.3.2020

ELT C 77, 9.3.2020

Käesolevad tekstid on kättesaadavad
EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (neljas koda) 4. märtsi 2020. aasta otsus – Mowi ASA, varem Marine Harvest ASA versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-10/18 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus – Konkurents – Ettevõtjate koondumiste kontroll – Määrus (EÜ) nr 139/2004 – Artikli 4 lõige 1 – Koondumistest etteteatamise kohustus – Artikli 7 lõige 1 – Koondumise peatamise kohustus – Artikli 7 lõige 2 – Erand – Mõiste „üks koondumine“ – Artikli 14 lõige 2 – Otsus, millega määratakse trahvid koondumise läbiviimise eest enne sellest teatamist ja selleks loa saamist – Ne bis in idem põhimõte – Arvessevõtmise põhimõte – Süütegude kogum)

(2020/C 161/02)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Mowi ASA, varem Marine Harvest ASA (esindaja: R. Subiotto, QC)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: M. Farley ja F. Jimeno Fernández)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Mowi ASA-lt.

⁽¹⁾ ELT C 142, 23.4.2018.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 3. märtsi 2020. aasta otsus (Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona eelotsusetaotlus – Hispaania) – Marc Gómez del Moral Guasch versus Bankia SA

(Kohtuasi C-125/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Tarbijakaitse – Direktiiv 93/13/EMÜ – Ebaõiglased tingimused tarbijalepingutes – Hüpoteklaenuleping – Muutuv intressimäär – Hoiupankade hüpoteklaenude baasindeks – Õigus- või haldusnormidest tulenev indeks – Lepingutingimuse ühepoolne kehtestamine müüja või teenuseosutaja poolt – Läbipaistvuskontroll liikmesriigi kohtus – Lepingutingimuse ebaõigluse tuvastamise tagajärjed)

(2020/C 161/03)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Marc Gómez del Moral Guasch

Kostja: Bankia SA

Resolutsioon

1. Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes artikli 1 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et selle direktiivi kohaldamisalasse kuulub tarbija ja müüja või teenuseosutaja vahel sõlmitud hüpoteeklaenulepingu tingimus, mis näeb ette, et laenu suhtes kohaldatav intressimäär põhineb ühel liikmesriigi õigusnormides ette nähtud ametlikest baasindeksitest, mida krediidasutused võivad kohaldada hüpoteeklaenude suhtes, kui need õigusnormid ei näe ette ei selle indeksi kohustuslikku kohaldamist, olenemata poolte tahtest, ega dispositiivsena kohaldamist, kui pooled ei ole teisiti kokku leppinud.
2. Direktiivi 93/13, eelkõige selle artikli 4 lõiget 2 ja artiklit 8, tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi kohus on kohustatud kontrollima, kas lepingu põhiobjektiga seotud lepingutingimus on koostatud lihtsas ja arusaadavas keeles, ning seda olenemata direktiivi artikli 4 lõike 2 ülevõtmisest liikmesriigi õiguskorda.
3. Direktiivi 93/13, eelkõige selle artikli 4 lõiget 2 ja artiklit 5, tuleb tõlgendada nii, et sellise lepingutingimuse läbipaistvuse nõude järgimiseks, milles määratakse kindlaks muutuv intressimäär hüpoteeklaenulepingu raames, peab see lepingutingimus olema nii vormiliselt ja grammatiliselt arusaadav kui võimaldama ka seda, et keskmisel tarbijal, kes on piisavalt informeeritud ning mõistlikult tähelepanelik ja arukas, oleks võimalik aru saada intressimäära arvutamise meetodi konkreetsest toimimisest, nii et tal oleks täpsete ja arusaadavate kriteeriumide põhjal võimalik hinnata niisuguse lepingutingimuse majanduslikke tagajärgi – mis võivad olla märkimisväärsed – oma finantskohustustele. Sellise hindamise puhul, mis liikmesriigi kohtul tuleb selles osas läbi viia, on eriti asjakohane esiteks see, et intressimäära arvutamisega seotud tähtsaimad andmed on kõigile isikutele, kes kavatsevad hüpoteeklaenu sõlmida, intressimäära arvutamise meetodi avaldamise tõttu hõlpsasti kättesaadavad, ning teiseks teabe andmine selle indeksi varasema arengu kohta, mille alusel intressimäär arvutatakse.
4. Direktiivi 93/13 artikli 6 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus, kui juhul, kui ebaõiglane lepingutingimus, milles määratakse kindlaks muutuva laenuintressi arvutamise aluseks olev baasindeks, on tühine, asendab liikmesriigi kohus selle indeksi seadusjärgse indeksiga, mida kohaldatakse juhul, kui lepingupooled ei ole kokku leppinud teisiti, tingimusel et asjaomane hüpoteeklaenuleping ei saa selle ebaõiglase tingimuse väljajätmise korral kehtima jääda ning kui lepingu tervikuna tühistamine tooks tarbijale kaasa eriti kahjulikke tagajärgi.

(¹) ELT C 152, 30.4.2018.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 4. märtsi 2020. aasta otsus – Tulliallan Burlington Ltd versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Burlington Fashion GmbH

(Liidetud kohtuasjad C-155/18 P–C-158/18 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus – Euroopa Liidu kaubamärk – Määrus (EÜ) nr 207/2009 – Kujutis- ja sõnamärgid „BURLINGTON“ – Varasemate sõna- ja kujutismärkide „BURLINGTON“ ja „BURLINGTON ARCADE“ omaniku vastulause – Artikli 8 lõike 1 punkt b – Segiajamise tõenäosus – Nizza kokkulepe – Klass 35 – Mõiste „jaemüügiteenused“ – Artikli 8 lõige 4 – Hõivamine – Artikli 8 lõige 5 – Maine – Hindamiskriteeriumid – Kaupade ja teenuste sarnasus – Vastulause tagasilükkamine)

(2020/C 161/04)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Tulliallan Burlington Ltd (esindaja: barrister A. Norris)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: M. Fischer ja D. Botis), Burlington Fashion GmbH (esindaja: Rechtsanwältin A. Parr)

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 6. detsembri 2017. aasta kohtuotsus Tulliallan Burlington vs. EUIPO – Burlington Fashion (Burlington) (T-120/16, ei avaldata, EU:T:2017:873), 6. detsembri 2017. aasta kohtuotsus Tulliallan Burlington vs. EUIPO – Burlington Fashion (BURLINGTON THE ORIGINAL) (T-121/16, ei avaldata, EU:T:2017:872), 6. detsembri 2017. aasta kohtuotsus Tulliallan Burlington vs. EUIPO – Burlington Fashion (Burlington), (T-122/16, ei avaldata, EU:T:2017:871) ja 6. detsembri 2017. aasta kohtuotsus Tulliallan Burlington vs. EUIPO – Burlington Fashion (BURLINGTON) (T-123/16, ei avaldata, EU:T:2017:870).
2. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) neljanda apellatsioonikoja 11. jaanuari 2016. aasta otsused (asjad R 94/2014-4, R 2501/2013-4, R 2409/2013-4 ja R 1635/2013-4), mis käsitlevad nelja Tulliallan Burlington Ltd ja Burlington Fashion GmbH vahelist vastulausemenetlust.
3. Jätta Burlington Fashion GmbH ja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt võrdses osas välja Tulliallan Burlington Ltd kohtukulud nii esimese kohtuastme menetluses kohtuasjades T-120/16–T-123/16 kui ka apellatsioonimenetluses.

(¹) ELT C 240, 9.7.2018

Euroopa Kohtu (esimene koda) 4. märtsi 2020. aasta otsus (Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku eelotsusetaotlus – Poola) – Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB) versus Bank BGŻ BNP Paribas S.A.

(Kohtuasi C-183/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala – Õiguslane koostöö kriminaalasjades – Raamotsus 2005/214/JSK – Juriidilistele isikutele määratud rahaliste karistuste tunnustamine ja täitmine – Raamotsuse mittetäielik ülevõtmine – Riigisisese õiguse kooskõlalise tõlgendamise kohustus – Ulatus)

(2020/C 161/05)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku

Põhikohtuasja pooled

Taotluse esitaja: Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)

Vastustaja: Bank BGŻ BNP Paribas S.A.

menetluses osales: Prokuratura Rejonowa Gdańsk-Śródmieście w Gdańsku

Resolutsioon

1. Nõukogu 24. veebruari 2005. aasta raamotsuse 2005/214/JSK rahaliste karistuste vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamise kohta, mida on muudetud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta raamotsusega 2009/299/JSK, artikli 1 punktis a ja artikli 9 lõikes 3 toodud mõistet „juriidiline isik“ tuleb tõlgendada vastavalt rahalise karistuse määratud otsuse teinud riigi õigusele.

2. Raamotsust 2005/214, mida on muudetud raamotsusega 2009/299, tuleb tõlgendada nii, et see ei kohusta liikmesriigi kohut jätma kohaldamata riigisisese õiguse sätet, mis ei ole kooskõlas raamotsuse 2005/214, mida on muudetud raamotsusega 2009/299, artikli 9 lõikega 3, millel puudub vahetu õigusmõju. Siiski tuleb eelotsusetaotluse esitanud kohtul tõlgendada võimalikult suures ulatuses riigisisest õigust kooskõllaliselt, et tagada raamotsusega 2005/214, mida on muudetud raamotsusega 2009/299, järgitava eesmärgiga kooskõlas olev tulemus.

(¹) ELT C 221, 25.6.2018.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 5. märtsi 2020. aasta otsus (Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) eelotsusetaotlus – Portugal) – Idealmed III – Serviços de Saúde SA versus Autoridade Tributária e Aduaneira

(Kohtuasi C-211/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Maksustamine – Käibemaks – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artikli 132 lõike 1 punkt b – Maksuvabastused – Haiglaravi ja meditsiiniline abi – Haiglad – Avalik-õiguslike organisatsioonidega võrreldavates sotsiaalsetes tingimustes osutatud teenused – Artiklid 377 ja 391 – Erandid – Võimalus valida maksustamine – Maksustamise säilitamine – Tegevustingimuste muutumine)

(2020/C 161/06)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Idealmed III – Serviços de Saúde SA

Vastustaja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Resolutsioon

1. Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 132 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi pädevad asutused võivad selleks, et teha kindlaks, kas eraõigusliku haigla raviteenuseid, mis on üldist huvi pakkuvad, osutatakse avalik-õiguslike organisatsioonidega võrreldavates sotsiaalsetes tingimustes sama sätte tähenduses, arvesse võtta asjaolu, et neid teenuseid osutatakse liikmesriigi ametiasutustega sõlmitud lepingute alusel ja lepingus kindlaks määratud hinnaga ning et selle hinna tasuvad osaliselt liikmesriigi sotsiaalkindlustusasutused.
2. Direktiivi 2006/112 artiklit 391 koostoimes selle direktiivi artikliga 377 ning õiguspärase ootuse, õiguskindluse ja neutraalse maksustamise põhimõtetega tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus, kui eraõigusliku haigla raviteenustele, mis kuuluvad selle direktiivi artikli 132 lõike 1 punkti b kohaldamisalasse, kohaldatakse käibemaksuvabastust põhjusel, et haigla tegevustingimused on muutunud pärast seda, kui ta valis maksustamise vastavalt asjaomase liikmesriigi õigusnormidele, mis näevad ette, et kõik maksukohustuslased, kes sellise valiku on teinud, on kohustatud jääma selle skeemi kohaldamisalasse teatud tähtajani, juhul kui see tähtaeg ei ole veel möödunud.

(¹) ELT C 240, 9.7.2018.

Euroopa Kohtu (viies koda) 27. veebruari 2020. aasta otsus – Constantin Film Produktion GmbH versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

(Kohtuasi C-240/18) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus – Euroopa Liidu kaubamärk – Määrus (EÜ) nr 207/2009 – Artikli 7 lõike 1 punkt f – Absoluutne keeldumispõhjus – Kaubamärk, mis on vastuolus üldtunnustatud moraalipõhimõtetega – Sõnamärk „Fack Ju Göhte“ – Registreerimistaotluse tagasilükkamine)

(2020/C 161/07)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Constantin Film Produktion GmbH (esindajad: *Rechtsanwälte* E. Saarmann ja P. Baronikians)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: D. Hanf)

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 24. jaanuari 2018. aasta otsus Constantin Film Produktion vs. EUIPO (Fack Ju Göhte) (T-69/17, ei avaldata, EU:T:2018:27).
2. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti viienda apellatsioonikoja 1. detsembri 2016. aasta otsus (asi R 2205/2015-5), mis käsitleb taotlust registreerida sõnamärk „Fack Ju Göhte“ ELi kaubamärgina.
3. Jätta Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja kohtukulud, mis Constantin Film Produktion GmbH kandis nii esimese astme menetluses kohtuasjas T-69/17 kui ka apellatsioonimenetluses.

⁽¹⁾ ELT C 249, 16.7.2018.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 4. märtsi 2020. aasta otsus – Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet versus Equivalenza Manufactory, SL

(Kohtuasi C-328/18 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus – Euroopa Liidu kaubamärk – Määrus (EÜ) nr 207/2009 – Artikli 8 lõike 1 punkt b – Segiajamise tõenäosus – Vastandatud tähiste sarnasuse hindamine – Segiajamise tõenäosuse igakülgne hindamine – Turustamistingimuste arvessevõtmine – Foneetilise sarnasuse neutraliseerimine visuaalsete ja kontseptuaalsete erinevustega – Neutraliseerimise tingimused)

(2020/C 161/08)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Parties

Apellant: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: J.F. Crespo Carrillo)

Hageja: Equivalenza Manufactory, SL (esindajad: *abogados* G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal ja E. Armero Lavie)

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 7. märtsi 2018. aasta kohtuotsus Equivalenza Manufactory vs. EUIPO – ITM Entreprises (BLACK LABEL BY EQUIVALENZA) (T-6/17, ei avaldata, EU:T:2018:119).

2. Jätta rahuldamata tühistamishagi, mille Equivalenza Manufactory SL esitas Euroopa Liidu Üldkohtule asjas T-6/17.
3. Jätta Equivalenza Manufactory SL kohtukulud nii esimese astme menetluses kohtuasjas T-6/17 kui ka apellatsioonastmes tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kohtukulud nendes menetlustes.

⁽¹⁾ ELT C 341, 24.9.2018.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 4. märtsi 2020. aasta otsus – Buonotourist Srl versus Euroopa Komisjon, Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV)

(Kohtuasi C-586/18 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus – Konkurents – Riigiabi – Campania maakonnas (Itaalia) bussiihendusi pakkuv äriühing – Hüvitis avaliku teenindamise kohustuste eest, mida maksid Itaalia ametiasutused Consiglio di Stato (Itaalia kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) kohtuotsuse alusel – Euroopa Komisjoni otsus, millega meede tunnistati ebaseaduslikuks ja siseturuga kokkusobimatuks riigiabiks)

(2020/C 161/09)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Buonotourist Srl (esindajad: *avvocati* M. D'Alberti ja L. Visone)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Conte, P.-J. Loewenthal ja L. Armati), Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV) (esindaja: *avvocato* M. Malena)

Resolutsioon

- 1) Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
- 2) Mõista kohtukulud välja Buonotourist Srl-ilt.

⁽¹⁾ ELT C 399, 5.11.2018.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 4. märtsi 2020. aasta otsus – CSTP Azienda della Mobilità SpA versus Euroopa Komisjon, Asstra Associazione Trasporti

(Kohtuasi C-587/18 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus – Konkurents – Riigiabi – Campania maakonnas (Itaalia) bussiihendusi pakkuv äriühing – Hüvitis avaliku teenindamise kohustuste eest, mida maksid Itaalia ametiasutused Consiglio di Stato (Itaalia kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) kohtuotsuse alusel – Euroopa Komisjoni otsus, millega meede tunnistati ebaseaduslikuks ja siseturuga kokkusobimatuks riigiabiks)

(2020/C 161/10)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Kohtuasja pooled

Hageja: CSTP Azienda della Mobilità SpA (esindajad: *avvocati* G. Capo ja L. Visone)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Conte, P. J. Loewenthal ja L. Armati), Asstra Associazione Trasporti (esindaja: *avvocato* M. Malena)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja CSTP Azienda della Mobilità SpA-lt.

(¹) ELT C 399, 5.11.2018.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 4. märtsi 2020. aasta otsus (Administrativen sad – Varna eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – Teritorialna direksia „Severna morska“ kam Agentsia Mitnitsi, Mitnitsa Varna õigusjärglane versus „Schenker“ EOOD

(Kohtuasi C-655/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Tolliliit – Määrus (EL) nr 952/2013 – Tollikontrolli alt väljaviimine – Tolliladustamisprotseduurile suunatud kauba vargus – Artikkel 242 – Tollikontrolli alt väljaviimise eest vastutav isik – Tollilao pidamise loa omanik – Sanktsioonid tollialaste õigusaktide täitmatajätmise eest – Artikkel 42 – Kohustus maksta puuduva kauba väärtusele vastav summa – Kumuleerumine rahalise sanktsiooniga – Proportsionaalsus)

(2020/C 161/11)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administrativen sad – Varna

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Teritorialna direksia „Severna morska“ kam Agentsia Mitnitsi, Mitnitsa Varna õigusjärglane

Kostja: „Schenker“ EOOD

menetluses osales: Okrazhna prokuratura – Varna

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. oktoobri 2013. aasta määrust (EL) nr 952/2013, millega kehtestatakse liidu tolliseadustik, tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus riigisisese õigusnormid, mille kohaselt määratakse tolliladustamisprotseduurile suunatud kauba varguse korral tollilao pidamise loa omanikule tollialaste õigusaktide täitmatajätmise eest kohane rahaline sanktsioon.
2. Määruse nr 952/2013 artikli 42 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisese õigusnormid, mille kohaselt peab tollilao pidamise loa omanik tolliladustamisprotseduurile suunatud kauba tollijärelevalve alt väljaviimise korral lisaks rahalisele sanktsioonile maksma selle kauba väärtusele vastava summa.

(¹) ELT C 4, 7.1.2019.

Euroopa Kohtu (viies koda) 5. märtsi 2020. aasta otsus – Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), M. J. Dairies EOOD

(Kohtuasi C-766/18 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus – Euroopa Liidu kaubamärk – Määrus (EÜ) nr 207/2009 – Vastulause – Artikli 8 lõike 1 punkt b – Segiajamise tõenäosus – Hindamiskriteeriumid – Kohaldatavus varasema kollektiivkaubamärgi suhtes – Vastandatud kaubamärkide sarnasuse ning nendega tähistatavate kaupade või teenuste sarnasuse vastastikune sõltuvus)

(2020/C 161/12)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (esindajad: S. Malynicz, QC, barrister S. Baran, solicitor V. Marsland ja K. K. Kleanthous)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: D. Gája), M. J. Dairies EOOD (esindajad: advokati D. Dimitrova ja I. Pakidanska)

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 25. septembri 2018. aasta otsus Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi vs. EUIPO – M. J. Dairies (BBQLOUMI) (T-328/17, ei avaldata, EU:T:2018:594).
2. Suunata kohtuasi tagasi Euroopa Liidu Üldkohtusse.
3. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

⁽¹⁾ ELT C 82, 4.3.2019.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 4. märtsi 2020. aasta otsus (Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio eelotsusetaotlus – Itaalia) – Telecom Italia SpA versus Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Kohtuasi C-34/19) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Õigusaktide ühtlustamine – Telekommunikatsiooniteenused – Avatud võrgu pakkumise rakendamine – Direktiiv 97/13/EÜ – Tasu üksiklitsentside eest – Üleminekukord, millega on kehtestatud direktiiviga 97/13/EÜ lubatust kõrgem tasu – Kõrgeima kohtu sellise kohtuotsuse seadusjääd, mis on arvatavasti vastuolus liidu õigusega)

(2020/C 161/13)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Telecom Italia SpA

Vastustajad: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. aprilli 1997. aasta direktiivi 97/13/EÜ üldlubade ja üksiklitsentside ühise raamistiku kohta telekommunikatsiooniteenuste valdkonnas artikli 22 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisiseseid õigusnormid, millega 1998. aasta suhtes pikendatakse telekommunikatsiooniettevõtjale, kellel on direktiivi jõustumiskuupäeval olemas luba, kehtestatud kohustust maksta tasu, mis arvutatakse vastavalt protsendina käibest, mitte üksnes üldlubade ja üksiklitsentside väljastamise, haldamise, kontrollimise ja rakendamise seotud halduskulusid.
2. Liidu õigust tuleb tõlgendada nii, et see ei kohusta liikmesriigi kohut jätma kohaldamata riigisiseseid menetlusnormid, mis annavad kohtuotsusele seadusjõu, isegi siis, kui see võimaldaks heastada liidu õiguse sätte rikkumise, mis ei välista aga asjaomaste isikute võimalust tugineda riigi vastutusele, et sellisel viisil saavutada nende liidu õigusega tagatud õiguste õiguslik kaitse.

⁽¹⁾ ELT C 182, 27.5.2019.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 5. märtsi 2020. aasta otsus (Bundesfinanzhofi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – X-GmbH versus Finanzamt Z

(Kohtuasi C-48/19) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Maksustamine – Ühine käibemaksusüsteem – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artikli 132 lõike 1 punkt c – Maksuvabastused – Meditsiinilise abi andmine meditsiinitöötajate ja parameedikute poolt – Teenuste osutamine telefoni teel – Teenuste osutamine meditsiiniõdede ja meditsiinilise abipersonali poolt)

(2020/C 161/14)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja ja kassatsioonkaebuse esitaja: X-GmbH

Vastustaja ja vastustaja kassatsioonimenetluses: Finanzamt Z

Resolutsioon

1. Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 132 lõike 1 punkti c tuleb tõlgendada nii, et telefoni teel osutatavatele teenustele, mis seisnevad tervise- ja haigustealases nõustamises, saab kohaldada selles sättes ette nähtud maksuvabastust, kui neil on raviotstarve, mida peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

2. Direktiivi 2006/112 artikli 132 lõike 1 punkti c tuleb tõlgendada nii, et selles sättes ei ole nõutud, et kui meditsiinilise abi andmise teenust osutatakse telefoni teel, peab seda teenust osutavatel meditsiiniõdedel ja meditsiinilisel abipersonalil olema täiendav kutsekvalifikatsioon, selleks et kõnealused teenused saaksid olla selle sätte alusel maksust vabastatud, kui on võimalik lähtuda sellest, et need on samasuguse kvaliteediga nagu teenused, mida teised teenuseosutajad osutavad sama sidevahendi abil; seda peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

(¹) ELT C 148, 29.4.2019.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 5. märtsi 2020. aasta otsus – Credito Fondiario SpA versus Ühtne Kriisilahendusnõukogu, Itaalia Vabariik, Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-69/19 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus – Majandus- ja rahaliit – Pangandusliit – Krediitiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamine ja kriisilahendus – Krediitiasutuste ja teatud investeerimisühingute ühtne kriisilahenduskord – Ühtne Kriisilahendusnõukogu – Ühtne kriisilahendusfond – 2016. majandusaasta ex ante osamakse kindlaksmääramine – Tühistamishagi – Hagi esitamise tähtaeg – Hilinemine – Õigusvastasuse vastuväide – Ilmselge vastuvõetamatus)

(2020/C 161/15)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Credito Fondiario SpA (esindajad: *avvocati* F. Sciaudone, S. Frazzani, A. Neri ja F. Iacovone, hiljem *avvocati* F. Sciaudone, A. Neri ja F. Iacovone)

Teised menetlusosalised: Ühtne Kriisilahendusnõukogu (esindajad: H. Ehlers, keda abistasid *Rechtsanwälte* S. Ianc, B. Meyring, T. Klupsch ja S. Schelo ning *avvocati* M. Caccialanza ja A. Villani), Itaalia Vabariik (esindajad: G. Palmieri, keda abistas *avvocato dello Stato* P. Gentili), Euroopa Komisjon (esindajad: V. Di Bucci, K.-Ph. Wojcik ja A. Steiblytė)

Resolutsioon

- 1) Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
- 2) Jätta Credito Fondiario SpA kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Ühtse Kriisilahendusnõukogu kohtukulud.
- 3) Jätta Itaalia Vabariigi ja Euroopa Komisjoni kohtukulud nende enda kanda.

(¹) ELT C 103, 18.3.2019.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 5. märtsi 2020. aasta otsus (Oberster Gerichtshof eelotsusetaotlus – Austria) – Pensionsversicherungsanstalt versus CW

(Kohtuasi C-135/19) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Võõrtöötajate sotsiaalkindlustus – Sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimine – Määrus (EÜ) nr 883/2004 – Artiklid 3 ja 11 – Esemeline kohaldamisala – Selle määruse kohaldamisalasse kuuluvad hüvitised – Kvalifitseerimine – Haigushüvitis – Invaliidsushüvitis – Töötushüvitis – Isik, kes ei ole enam liikmesriigi sotsiaalkindlustusskeemis kindlustatud pärast selles liikmesriigis töötamise lõpetamist ja elama asumist teise liikmesriiki – Rehabilitatsioonihüvitise taotlemine endises elu- ja töökohaliikmesriigis – Keeldumine – Kohaldatava õiguse kindlaksmääramine)

(2020/C 161/16)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Pensionsversicherungsanstalt

Kostja: CW

Resolutsioon

1. Niisugune hüvitis nagu põhikohtuasjas kõne all olev rehabilitatsioonihüvitis on haigushüvitis Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2012. aasta määrusega (EL) nr 465/2012) artikli 3 lõike 1 punkti a tähenduses.
2. Määrust nr 883/2004 (muudetud määrusega nr 465/2012) tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus olukord, kus päritoluliikmesriigi pädev asutus keeldub maksmast sellist hüvitist nagu põhikohtuasjas kõne all olev rehabilitatsioonihüvitis isikule, kes ei ole enam päritoluliikmesriigi sotsiaalkindlustusskeemis kindlustatud pärast selles liikmesriigis töötamise lõpetamist ja elama asumist teise liikmesriiki, kus ta on töötanud ja omandanud suurema osa oma kindlustusperioodidest, kuna see isik ei kuulu nimetatud päritoluriigi õigusaktide kohaldamisalasse, vaid selle liikmesriigi õigusaktide kohaldamisalasse, kus on tema elukoht.

⁽¹⁾ ELT C 172, 20.5.2019.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 27. veebruari 2020. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Kreeka Vabariik

(Kohtuasi C-298/19) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine – Direktiiv 91/676/EMÜ – Veekogude kaitsmine põllumajandusest lähtuva nitraadireostuse eest – Liikmesriigi kohustuste rikkumist tuvastav Euroopa Kohtu otsus – Täitmata jätmine – ELTL artikli 260 lõige 2 – Rahalised sanktsioonid – Põhisumma)

(2020/C 161/17)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: M. Konstantinidis ja E. Manhaeve)

Kostja: Kreeka Vabariik (esindaja: E. Skandalou)

Resolutsioon

- 1) Kuna Kreeka Vabariik ei olnud Euroopa Komisjoni märgukirjas määratud tähtjaks, ehk 5. detsembriks 2017, võtnud kõiki meetmeid, mida oli vaja Euroopa Kohtu 23. aprilli 2015. aasta kohtuotsuse komisjon vs. Kreeka Vabariik (C-149/14, ei avaldata, EU:C:2015:264) täitmiseks, siis on ta rikkunud ELTL artikli 260 lõikest 1 tulenevaid kohustusi.
- 2) Mõista Kreeka Vabariigilt Euroopa Komisjoni kasuks välja põhisumma 3 500 000 eurot, mis tuleb tasuda komisjoni näidatud arvele.
- 3) Mõista kohtukulud välja Kreeka Vabariigilt.

(¹) ELT C 213, 24.6.2019.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 6. novembri 2019. aasta määrus (Tribunalul Specializat Mureșe eelotsusetaotlus – Rumeenia) – MF versus BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala București ja Secapital Sàrl

(Kohtuasi C-75/19) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 – Direktiiv 93/13/EMÜ – Tarbijalepingud – Tarbijakrediit – Täitemenetlus – 15 päeva pikkune tähtaeg lepingutingimuse ebaõigluse vastuväite esitamiseks, mis hakkab kulgema täitemenetluse algatamisest teatamisest)

(2020/C 161/18)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunalul Specializat Mureș

Põhikohtuasja menetluse pooled

Apellant: MF

Vastustajad: BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala București ja Secapital Sàrl

Resolutsioon

Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõigluste tingimuste kohta tarbijalepingutes tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisene õigusnorm, mille kohaselt aegub sellise tarbija, kes on sõlminud krediidasutusega laenulepingu ja kelle vastu see krediidasutus on palunud algatada täitemenetluse, õigus tugineda selles menetluses ebaõigluste lepingutingimuste olemasolule pärast 15 päeva möödumist täitemenetluse esimeste toimingute teatavaks tegemisest, ja seda isegi siis, kui sel tarbijal on riigisiseste õigusnormide alusel niisugune õigus pöörduda ebaõigluste lepingutingimuste tuvastamiseks kohtusse, millele ei kehti mingit tähtaega, kuid mille alusel tehtaval lahendil puudub mõju lahendile, mis tehakse täitemenetluses ja mis võib osutada tarbijale kohustuslikuks enne selle kohtuasja lahendamist, mis käsitleb ebaõigluste lepingutingimuste olemasolu.

(¹) ELT C 164, 13.5.2019.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rayonen sad Blagoevgrad (Bulgaaria) 13. mail 2019 – „MAK TURS“ AD versus Direktor na Direktsia „Inspektsia po truda“, Blagoevgrad

(Kohtuasi C-376/19)

(2020/C 161/19)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rayonen sad Blagoevgrad

Põhikohtuasja pooled

Hageja: „MAK TURS“ AD

Kostja: Direktor na Direktsia „Inspektsia po truda“, Blagoevgrad

Euroopa Kohus (kuues koda) tuvastas oma 13. veebruari 2020. aasta määrusega, et kohtuasi ei kuulu Euroopa Liidu Kohtu pädevusse.

EMB Consulting SE 24. juulil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 23. mai 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-107/17: Frank Steinhoff jt versus Euroopa Keskpank

(Kohtuasi C-571/19 P)

(2020/C 161/20)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: EMB Consulting SE (esindajad: advokaadid O. Hoepner ja D. Unrau)

Teised menetlusosalised: Frank Steinhoff, Ewald Filbry, Vereinigte Raiffeisenbanken Gräfenberg-Forchheim-Eschenau-Heroldsberg eG, Werner Bäcker, Euroopa Keskpank

Euroopa Liidu Kohus (seitsmes koda) jättis 12. märtsi 2020. aasta määrusega apellatsioonkaebuse rahuldamata ja määras, et apellant kannab ise oma kohtukulud.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Baden-Württemberg (Saksamaa) 10. septembril 2019 – Gardinia Home Decor GmbH versus Hauptzollamt Ulm

(Kohtuasi C-670/19)

(2020/C 161/21)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Baden-Württemberg

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Gardinia Home Decor GmbH

Vastustaja: Hauptzollamt Ulm

27. veebruari 2020. aasta määrusega otsustas Euroopa Kohus (kuues koda):

Nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta ⁽¹⁾ I lisas (komisjoni 5. oktoobri 2010. aasta määrusega (EL) nr 861/2010 ⁽²⁾ muudetud redaktsioonis) sisalduvat kombineeritud nomenklatuuri tuleb tõlgendada nii, et mitteväärismetallist kardinapuud kuuluvad alamrubriiki 8302 41 90, välja arvatud juhul, kui selliste varbade puhul on tegemist lihtsalt sobivasse pikkusesse lõigatud varraste, torude ja lattidega – seda asjaolu peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus, võttes seejuures arvesse Euroopa Kohtu poolt esimesele küsimusele vastamisel antud juhtnööre.

⁽¹⁾ EÜT 1987, L 256, lk 1; ELT erivaljaanne 02/02, lk 382.

⁽²⁾ Komisjoni 5. oktoobri 2010. aasta määrus (EL) nr 861/2010, millega muudetakse tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühist tollitariifistikku käsitleva nõukogu määruse (EMÜ) nr 2658/87 I lisa (ELT 2010, L 284, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 18. novembril 2019 – Autostrada Torino Ivrea Valle D'Aosta – Ativa S.p.A. versus Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità di bacino del Po

(Kohtuasi C-835/19)

(2020/C 161/22)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja ja apellant: Autostrada Torino Ivrea Valle D'Aosta – Ativa S.p.A.

Vastustajad ja vastustajad apellatsioonimenetluses: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità di bacino del Po

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu õiguse ning eelkõige direktiivis 2014/23 ⁽¹⁾ sätestatud põhimõtetega – konkreetselt kontsessiooni andmise menetluste valikuvabaduse põhimõte –, kooskõlas põhjenduses 68 ja artiklis 30 sätestatud läbipaistvuse ja [võrdse] kohtlemise põhimõttega kontsessiooni andmise valdkonnas, on vastuolus 18. aprilli 2016. aasta seadusandliku dekreediga nr 50 (decreto legislativo 18 aprile 2016, n. 50) artikli 178 lõikes 8a sätestatud riigisisene õigusnorm, mis keelab erandeid tegemata ametiasutustel anda kiirteede kontsessioone, mille kehtivusaeg on lõppenud või lõppemas, kasutades menetlusi, mis on sätestatud artiklis 183, mis reguleerib projekti rahastamist?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/23/EL kontsessioonilepingute sõlmimise kohta (EMPs kohaldatav tekst) (ELT 2014, L 94, lk 1).

**Pink Lady America LLC 3. detsembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda)
24. septembri 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-112/18: Pink Lady America versus CPVO**

(Kohtuasi C-886/19 P)

(2020/C 161/23)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Pink Lady America LLC (esindajad: *avvocati* R. Manno, S. Sernia)

Teised menetlusosalised: Community Plant Variety Office, Western Australian Agriculture Authority (WAAA)

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetluse võtmise üle otsustav koda) otsustas 3. märtsi 2020. aasta määrusega jätta apellatsioonkaebuse menetluse võtmata ja jätta Pink Lady America LLC kohtukulud tema enda kanda.

**Camelia Manéa 29. novembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda)
12. septembri 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-225/18: Manéa versus CdT**

(Kohtuasi C-892/19 P)

(2020/C 161/24)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Camelia Manéa (esindaja: advokaat M.-A. Lucas)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Asutuste Tõlkekeskus (CdT)

Apellandi nõuded

- tühistada 12. septembri 2019. aasta otsus kohtuasjas T-225/18;
- teha asjas uus otsus ja rahuldada hageja poole esimeses kohtuastmes esitatud hagi nõuded;
- mõista mõlema kohtuastme kohtukulud välja tõlkekeskuselt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab apellatsioonkaebuse põhjenduseks seitse väidet.

Esimene väide puudutab vaidlustatud kohtuotsuse punkte 36–38 ning selle kohaselt on moonutatud hagiavalduse esimese väite faktilisi ja õiguslikke aluseid.

Teine väide puudutab vaidlustatud kohtuotsuse punkti 43 ja selle kohaselt on rikutud tõendamist käsitlevaid norme, antud sisuliselt ebaõige hinnang, mis on tingitud ebapiisavast toimikuga tutvumisest, moonutatud tõendeid ja üht toimikus olevat dokumenti.

Kolmas väide puudutab vaidlustatud kohtuotsuse punkti 44 ja selle kohaselt on otsuse põhjendused vastuolulised, on moonutatud 10. juuni 2016. aasta otsust või antud sellele sisuliselt ebaõige hinnang, sest toimikuga on ebapiisavalt tutvutud, ning on rikutud kohustust taastada endine olukord lähtuvalt seaduslikkusest.

Neljas väide puudutab vaidlustatud kohtuotsuse punkti 55 ja selle kohaselt on moonutatud 29. mai 2017. aasta otsuse põhjendusi.

Viies väide puudutab vaidlustatud kohtuotsuse punkti 56 ja selle kohaselt on moonutatud hagiavalduse väidet, mis käsitles põhjendamiskohustuse rikkumist.

Kuuenda väite kohaselt on vaidlustatud kohtuotsuse punktid 81 ja 83 omavahel vastuolus.

Seitsmes väide puudutab vaidlustatud kohtuotsuse punkti 84 ning selle kohaselt on moonutatud argumente, antud toimikuga ebapiisava tutvumise tõttu sisuliselt ebatäpne hinnang ning Üldkohtu vastus hageja argumentidele ei ole piisav.

**Esim Chemicals GmbH-i 10. detsembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda)
9. oktoobri 2019. aasta määruse peale kohtuasjas T-713/18: Esim Chemicals versus EUIPO**

(Kohtuasi C-902/19 P)

(2020/C 161/25)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Esim Chemicals GmbH (esindajad: advokaadid I. Rungg ja I. Innerhofer)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) otsustas 3. märtsi 2020. aasta määrusega jätta apellatsioonkaebuse menetlusse võtmata ja jätta Esim Chemicals GmbH-i kohtukulud tema enda kanda.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) 16. detsembril
2019 – Fluctus s.r.o. jt**

(Kohtuasi C-920/19)

(2020/C 161/26)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Fluctus s.r.o., Fluentum s.r.o., KI

Vastustaja: Landespolizeidirektion Steiermark

Menetlusosaline: Finanzpolizei Team 96 für das Finanzamt Deutschlandsberg Leibnitz Voitsberg

Eelotsuse küsimused

1. Kas ERTL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et hinnates küsimust, kas kontsessioonäär teeb keelatud reklaami vastavalt Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikas antud selgitustele riikliku hasartmängumonopoli kohta, on tähtis, kas tervikuna hinnates toimus asjaomasel perioodil tõepoolest hasartmänguturu kasv, või on piisav juba see, et reklaami eesmärk on ohutada aktiivselt hasartmänge mängima näiteks seeläbi, et hasartmänge lastakse paista ohutuna, et neile luuakse sellega, et saadud tulu kasutatakse üldise huvi eesmärgil, positiivne kuvand või et suurendatakse mängude atraktiivsust haarava reklaamiga, mis peibutab lootusega märkimisväärsetele võitudele?

2. Kas ELTL artiklit 56 tuleb tõlgendada ka nii, et monopoolses seisundis olija reklaami puhul on igal juhul välistatud monopolisüsteemi ühtsus või võib monopoolses seisundis olija juhul, kui asjaomast reklaami teevad eraõiguslikud teenuseosutajad, samuti õhutada aktiivselt hasartmänge mängima näiteks seeläbi, et hasartmänge lastakse paista ohutuna, et neile luuakse sellega, et saadud tulu kasutatakse üldise huvi eesmärgil, positiivne kuvand või et suurendatakse mängude atraktiivsust haarava reklaamiga, mis peibutab lootusega märkimisväärsetele võitudele?
3. Kas liikmesriigi kohus, kes on oma pädevuse raames kohustatud kohaldama ELTL artiklit 56, peab omal algatusel tagama kõnealuse sätte täieliku tõhususe nii, et ta jätab kohaldamata kõik riigisisised õigusnormid, mis on tema hinnangul viidatud artikliga vastuolus, isegi kui põhiseaduslikus menetluses on kinnitatud nende kooskõla liidu õigusega?

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari)
18. detsembril 2019 – FMS ja FNZ versus Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi
Regionális Igazgatóság ja Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság**

(Kohtuasi C-924/19)

(2020/C 161/27)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: FMS ja FNZ

Vastustajad: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság ja Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

Eelotsuse küsimused

1. [uus vastuvõetamatuse alus]

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/32/EL rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta (uuesti sõnastatud) (edaspidi „varjupaigamenetluse direktiiv“) (¹) artikli 33 sätteid, mis käsitlevad vastuvõetamatuid taotlusi, saab tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnorm, mille alusel on varjupaigamenetluses esitatud taotlus vastuvõetamatu, kui taotleja on jõudnud Ungarisse läbi sellise riigi, kus teda ei ähvardanud tagakiusamine ega suure kahju oht või kus on tagatud piisav kaitse?

2. [varjupaigamenetluse läbiviimine]

a) Kas varjupaigamenetluse direktiivi artiklit 6 ja artikli 38 lõiget 4 ning selle põhjendust 34, mis kehtestab rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise kohustuse, tuleb põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artiklit 18 arvestades tõlgendada nii, et liikmesriigi pädev varjupaigataotlusi lahendav asutus peab tagama taotlejale võimaluse algatada varjupaigamenetluse juhul, kui ta ei ole varjupaigataotlust sisuliselt läbi vaadanud, tuues põhjenduseks esimeses küsimuses nimetatud vastuvõetamatuse aluse, ja on seejärel otsustanud taotleja tagasi saata kolmandasse riiki, kes on siiski keeldunud taotlejat vastu võtma?

b) Kui vastus teise eelotsuse küsimuse punktile a on jaatav, siis milline on selle kohustuse täpne sisu? Kas see tähendab kohustust tagada uue varjupaigataotluse esitamise võimalus, välistades varjupaigamenetluse direktiivi artikli 33 lõike 2 punktis d ja artiklis 40 osutatud korduvate taotluste negatiivsed tagajärjed, või tähendab see varjupaigamenetluse omal algatusel algatamist või menetlemist?

- c) Kas juhul, kui vastus teise küsimuse punktile a on jaatav, võib liikmesriik, võttes arvesse ka varjupaigamenetluse direktiivi artikli 38 lõiget 4, kui faktiline olukord ei muutu, taotluse vastuvõetamatuse uuesti läbi vaadata uue menetluse raames (millega oleks tal võimalus kohaldada igat liiki III peatükis ette nähtud menetlust, kohaldades näiteks uuesti mõnda vastuvõetamatuse alust) või peab ta varjupaigataotluse seoses päritoluriigiga sisuliselt läbi vaatama?
- d) Kas varjupaigamenetluse direktiivi artikli 33 lõigete 1 ja 2 punktidest b ja c ning artiklitest 35 ja 38 tuleneb harta artiklit 18 arvestades, et kumulatiivne nõue vastuvõetamatuse aluse kohaldamiseks, s.t sellisel alusel põhineva otsuse vastuvõtmiseks on, et kolmas riik võtab [isiku] tagasi, või piisab selle kontrollimisest, et see nõue on täidetud sellise otsuse täitmise ajal?

3. [transiiditsoon kui kinnipidamiskoht varjupaigamenetluse raames]

Järgmised küsimused on asjakohased, kui vastavalt teisele küsimusele antud vastusele on vaja läbi viia varjupaigamenetlus.

- a) Kas varjupaigamenetluse direktiivi artiklit 43 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnorm, millega on lubatud taotlejat transiiditsoonis kinni pidada kauem kui neli nädalat?
- b) Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/33/EL, millega sätestatakse rahvusvahelise kaitse taotlejate vastuvõtu nõuded (uuesti sõnastatud) (edaspidi „vastuvõtudirektiiv“) (?), mis on kohaldatav varjupaigamenetluse direktiivi artikli 26 alusel, artikli 2 punkti h tuleb harta artiklit 6 ja artikli 52 lõiget 3 arvesse võttes tõlgendada nii, et transiiditsoonis majutamine niisugustel asjaoludel nagu põhikohtuasjas (tsoon, millest ei tohi seaduse kohaselt vabatahtlikult lahkuda mingis suunas) kauemaks kui neli nädalat, mis on ette nähtud varjupaigamenetluse direktiivi artiklis 43, kujutab endast kinnipidamist?
- c) Kas vastuvõtudirektiivi artikliga 8, mida kohaldatakse varjupaigamenetluse direktiivi artikli 26 alusel, on kooskõlas, et taotlejat peetakse kinni kauem kui varjupaigamenetluse direktiivi artiklis 43 ette nähtud neli nädalat ainult seetõttu, et ta ei suuda rahuldada oma vajadusi (majutus ja ülalpidamine), kuna tal puuduvad selleks materiaalsed vahendid?
- d) Kas vastuvõtudirektiivi artiklitega 8 ja 9, mis on kohaldatavad varjupaigamenetluse direktiivi artikli 26 alusel, on kooskõlas see, et majutamist, mis kujutab endast *de facto* kinnipidamist kauem kui varjupaigamenetluse direktiivi artiklis 43 nimetatud neli nädalat, ei ole määratud kinnipidamisotsusega, tagatud ei ole õiguskaitsevahendit kinnipidamise seaduslikkuse ja selle jätkamise vaidlustamiseks, *de facto* kinnipidamine toimub ilma selle vajalikkuse või proportsionaalsuse või võimalike alternatiivsete lahenduste kontrollimiseta ning selle täpset kestust, kaasa arvatud selle lõppemise hetke ei ole kindlaks määratud?
- e) Kas harta artiklit 47 võib tõlgendada nii, et kui liikmesriigi kohtul on tegemist ilmselgelt ebaseadusliku kinnipidamisega, võib ta esialgse õiguskaitse abinõuna kohustada ametiasutust määrama halduskohtumenetluse lõpetamiseni kolmanda riigi kodanikule viibimiskoha, mis asub väljaspool transiiditsooni ning mis ei ole kinnipidamiskoht?

4. [transiiditsoon kui kinnipidamiskoht välismaalaste politsei valdkonnas]

Järgmised küsimused on asjakohased, kui vastavalt vastusele teisele eelotsuse küsimusele ei tule läbi viia mitte varjupaigamenetlust, vaid menetlus välismaalaste politsei valdkonnas.

- a) Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiivi 2008/115/EL ühiste nõuete ja korra kohta liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisel (edaspidi „tagasisaatmisdirektiiv“) (?) põhjendusi 17 ja 24 ning artiklit 16 tuleb harta artiklit 6 ja artikli 52 lõiget 3 arvestades tõlgendada nii, et transiiditsoonis majutamine niisugustel asjaoludel nagu põhikohtuasjas (tsoon, millest ei tohi seaduse kohaselt vabatahtlikult lahkuda mingis suunas) kujutab endast vabaduse võtmist nende õigusnormide tähenduses?

- b) Kas tagasisaatmisdirektiivi põhjendusega 16 ja artikli 15 lõikega 1 on harta artiklit 6 ja artikli 52 lõiget 3 arvestades kooskõlas asjaolu, et kolmanda riigi taotlejat peetakse kinni ainult seetõttu, et tema suhtes on võetud tagasisaatmismeede ja tal puuduvad materiaalsed vahendid oma vajaduste (majutus ja ülalpidamine) rahuldamiseks?
- c) Kas tagasisaatmisdirektiivi põhjendusega 16 ja artikli 15 lõikega 2 on harta artiklit 6, artiklit 47 ja artikli 52 lõiget 3 arvestades kooskõlas asjaolu, et majutamine, mis kujutab endast *de facto* kinnipidamist, ei ole määratud kinnipidamisotsusega, tagatud ei ole õiguskaitsevahendit kinnipidamise seaduslikkuse ja selle jätkamise vaidlustamiseks, *de facto* kinnipidamine toimub ilma selle vajalikkuse või proportsionaalsuse või võimalike alternatiivsete lahenduste kontrollimiseta?
- d) Kas tagasisaatmisdirektiivi artikli 15 lõikeid 1 ja 4–6 ning põhjendust 16 võib harta artikleid 1, 4, 6 ja 47 arvestades tõlgendada nii, et nendega on vastuolus see, et kinnipidamine toimub, ilma et oleks kindlaks määratud selle täpne kestus või selle lõppemise aeg?
- e) Kas liidu õigust võib tõlgendada nii, et kui liikmesriigi kohtul on tegemist ilmselgelt ebaseadusliku kinnipidamisega, võib ta esialgse õiguskaitse abinõuna kohustada ametiasutust määrama halduskohtumenetluse lõpetamiseni kolmanda riigi kodanikule viibimiskoha, mis asub väljaspool transiiditsooni ning mis ei ole kinnipidamiskoht?

5. [tõhus kohtulik kaitse otsuse suhtes, millega muudetakse tagasipöördumisriiki]

Kas tagasisaatmisdirektiivi artiklit 13, mille alusel tuleb kolmanda riigi kodanikule anda tegelik õigus „tagasisaatmisega seotud otsuste“ vaidlustamiseks, tuleb harta artiklit 47 arvestades tõlgendada nii, et kui liikmesriigi õigusnormides ette nähtud õiguskaitsevahend ei ole tõhus, peab kohus tagasisaatmise sihtriigi muutmise kohta tehtud otsuse peale esitatud kaebust vähemalt üks kord kontrollima?

(¹) ELT 2013, L 180, lk 60.

(²) ELT 2013, L 180, lk 96.

(³) ELT 2008, L 348, lk 98.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Szegedi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungari)
18. detsembril 2019 – SA ja SA juunior versus Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi
Regionális Igazgatóság ja Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság**

(Kohtuasi C-925/19)

(2020/C 161/28)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Szegedi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: SA ja SA juunior

Vastustajad: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság ja Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

Eelotsuse küsimused

1. [uus vastuvõetamatuse alus]

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/32/EL rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta (uuesti sõnastatud) (edaspidi „varjupaigamenetluse direktiiv“) (¹) artikli 33 sätteid, mis käsitlevad vastuvõetamatuid taotlusi, saab tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnorm, mille alusel on varjupaigamenetluses esitatud taotlus vastuvõetamatu, kui taotleja on jõudnud Ungarisse läbi sellise riigi, kus teda ei ähvardanud tagakiusamine ega suure kahju oht või kus on tagatud piisav kaitse?

2. [varjupaigamenetluse läbiviimine]

- a) Kas varjupaigamenetluse direktiivi artiklit 6 ja artikli 38 lõiget 4 ning selle põhjendust 34, mis kehtestab rahvusvahelise kaitse taotlejate läbivaatamise kohustuse, tuleb põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artiklit 18 arvestades tõlgendada nii, et liikmesriigi pädev varjupaigataotlusi lahendav asutus peab tagama taotlejale võimaluse algatada varjupaigamenetluse juhul, kui ta ei ole varjupaigataotlust sisuliselt läbi vaadanud, tuues põhjenduseks esimeses küsimuses nimetatud vastuvõetamatuse aluse, ja on seejärel otsustanud taotleja tagasi saata kolmandasse riiki, kes on siiski keeldunud taotlejat vastu võtma?
- b) Kui vastus teise eelotsuse küsimuse punktile a on jaatav, siis milline on selle kohustuse täpne sisu? Kas see tähendab kohustust tagada uue varjupaigataotluse esitamise võimalus, välistades varjupaigamenetluse direktiivi artikli 33 lõike 2 punktis d ja artiklis 40 osutatud korduvate taotlejate negatiivsed tagajärjed, või tähendab see varjupaigamenetluse omal algatusel algatamist või menetlemist?
- c) Kas juhul, kui vastus teise küsimuse punktile a on jaatav, võib liikmesriik, võttes arvesse ka varjupaigamenetluse direktiivi artikli 38 lõiget 4, kui faktiline olukord ei muutu, taotlejate vastuvõetamatuse uuesti läbi vaadata uue menetluse raames (millega oleks tal võimalus kohaldada igat liiki III peatükis ette nähtud menetlust, kohaldades näiteks uuesti mõnda vastuvõetamatuse alust) või peab ta varjupaigataotluse seoses päritoluriigiga sisuliselt läbi vaatama?
- d) Kas varjupaigamenetluse direktiivi artikli 33 lõigete 1 ja 2 punktide b ja c ning artiklitest 35 ja 38 tuleneb harta artiklit 18 arvestades, et kumulatiivne nõue vastuvõetamatuse aluse kohaldamiseks, s.t sellisel alusel põhineva otsuse vastuvõtmiseks on, et kolmas riik võtab [isiku] tagasi, või piisab selle kontrollimisest, et see nõue on täidetud sellise otsuse täitmise ajal?

3. [transiiditsoon kui kinnipidamiskoht varjupaigamenetluse raames]

Järgmised küsimused on asjakohased, kui vastavalt teisele küsimusele antud vastusele on vaja läbi viia varjupaigamenetlus.

- a) Kas varjupaigamenetluse direktiivi artiklit 43 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnorm, millega on lubatud taotlejat transiiditsoonis kinni pidada kauem kui neli nädalat?
- b) Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/33/EL, millega sätestatakse rahvusvahelise kaitse taotlejate vastuvõtu nõuded (uuesti sõnastatud) (edaspidi „vastuvõtudirektiiv“) (?), mis on kohaldatav varjupaigamenetluse direktiivi artikli 26 alusel, artikli 2 punkti h tuleb harta artiklit 6 ja artikli 52 lõiget 3 arvesse võttes tõlgendada nii, et transiiditsoonis majutamine niisugustel asjaoludel nagu põhikohtuasjas (tsoon, millest ei tohi seaduse kohaselt vabatahtlikult lahkuda mingis suunas) kauemaks kui neli nädalat, mis on ette nähtud varjupaigamenetluse direktiivi artiklis 43, kujutab endast kinnipidamist?
- c) Kas vastuvõtudirektiivi artikliga 8, mida kohaldatakse varjupaigamenetluse direktiivi artikli 26 alusel, on kooskõlas, et taotlejat peetakse kinni kauem kui varjupaigamenetluse direktiivi artiklis 43 ette nähtud neli nädalat ainult seetõttu, et ta ei suuda rahuldada oma vajadusi (majutus ja ülalpidamine), kuna tal puuduvad selleks materiaalsed vahendid?
- d) Kas vastuvõtudirektiivi artiklitega 8 ja 9, mis on kohaldatavad varjupaigamenetluse direktiivi artikli 26 alusel, on kooskõlas see, et majutamist, mis kujutab endast *de facto* kinnipidamist kauem kui varjupaigamenetluse direktiivi artiklis 43 nimetatud neli nädalat, ei ole määratud kinnipidamisotsusega, tagatud ei ole õiguskaitsevahendit kinnipidamise seaduslikkuse ja selle jätkamise vaidlustamiseks, *de facto* kinnipidamine toimub ilma selle vajalikkuse või proportsionaalsuse või võimalike alternatiivsete lahenduste kontrollimiseta ning selle täpset kestust, kaasa arvatud selle lõppemise hetke ei ole kindlaks määratud?
- e) Kas harta artiklit 47 võib tõlgendada nii, et kui liikmesriigi kohtul on tegemist ilmselgelt ebaseadusliku kinnipidamisega, võib ta esialgse õiguskaitse abinõuna kohustada ametiasutust määrama halduskohtumenetluse lõpetamiseni kolmanda riigi kodanikule viibimiskoha, mis asub väljaspool transiiditsooni ning mis ei ole kinnipidamiskoht?

4. [transiiditsoon kui kinnipidamiskoht välismaalaste politsei valdkonnas]

Järgmised küsimused on asjakohased, kui vastavalt vastusele teisele eelotsuse küsimusele ei tule läbi viia mitte varjupaigamenetlust, vaid menetlus välismaalaste politsei valdkonnas.

- a) Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiivi 2008/115/EL ühiste nõuete ja korra kohta liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisel (edaspidi „tagasisaatmisdirektiiv“) ⁽¹⁾ põhjendusi 17 ja 24 ning artiklit 16 tuleb harta artiklit 6 ja artikli 52 lõiget 3 arvestades tõlgendada nii, et transiiditsoonis majutamine niisugustel asjaoludel nagu põhikohtuasjas (tsoon, millest ei tohi seaduse kohaselt vabatahtlikult lahkuda mingis suunas) kujutab endast vabaduse võtmist nende õigusnormide tähenduses?
- b) Kas tagasisaatmisdirektiivi põhjendusega 16 ja artikli 15 lõikega 1 on harta artiklit 6 ja artikli 52 lõiget 3 arvestades kooskõlas asjaolu, et kolmanda riigi taotlejat peetakse kinni ainult seetõttu, et tema suhtes on võetud tagasisaatmismeede ja tal puuduvad materiaalsed vahendid oma vajaduste (majutus ja ülalpidamine) rahuldamiseks?
- c) Kas tagasisaatmisdirektiivi põhjendusega 16 ja artikli 15 lõikega 2 on harta artiklit 6, artiklit 47 ja artikli 52 lõiget 3 arvestades kooskõlas asjaolu, et majutamine, mis kujutab endast *de facto* kinnipidamist, ei ole määratud kinnipidamisotsusega, tagatud ei ole õiguskaitsevahendit kinnipidamise seaduslikkuse ja selle jätkamise vaidlustamiseks, *de facto* kinnipidamine toimub ilma selle vajalikkuse või proportsionaalsuse või võimalike alternatiivsete lahenduste kontrollimiseta?
- d) Kas tagasisaatmisdirektiivi artikli 15 lõikeid 1 ja 4–6 ning põhjendust 16 võib harta artikleid 1, 4, 6 ja 47 arvestades tõlgendada nii, et nendega on vastuolus see, et kinnipidamine toimub, ilma et oleks kindlaks määratud selle täpne kestus või selle lõppemise aeg?
- e) Kas liidu õigust võib tõlgendada nii, et kui liikmesriigi kohtul on tegemist ilmselgelt ebaseadusliku kinnipidamisega, võib ta esialgse õiguskaitse abinõuna kohustada ametiasutust määrama halduskohtumenetluse lõpetamiseni kolmanda riigi kodanikule viibimiskoha, mis asub väljaspool transiiditsooni ning mis ei ole kinnipidamiskoht?

5. [tõhus kohtulik kaitse otsuse suhtes, millega muudetakse tagasipöördumisriiki]

Kas tagasisaatmisdirektiivi artiklit 13, mille alusel tuleb kolmanda riigi kodanikule anda tegelik õigus „tagasisaatmisega seotud otsuste“ vaidlustamiseks, tuleb harta artiklit 47 arvestades tõlgendada nii, et kui liikmesriigi õigusnormides ette nähtud õiguskaitsevahend ei ole tõhus, peab kohus tagasisaatmise sihtriigi muutmise kohta tehtud otsuse peale esitatud kaebust vähemalt üks kord kontrollima?

⁽¹⁾ ELT 2013, L 180, lk 60.

⁽²⁾ ELT 2013, L 180, lk 96.

⁽³⁾ ELT 2008, L 348, lk 98.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Győri Ítéltábla (Ungari) 20. detsembril 2019 – J.Z. versus OTP
Jelzálogbank Zrt. jt**

(Kohtuasi C-932/19)

(2020/C 161/29)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Győri Ítéltábla

Põhikohtuasja pooled

Apellant: J.Z.

Vastustajad: OTP Jelzálogbank Zrt., OTP Bank Nyrt., OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt.

Eelotsuse küsimus

Kas [nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes⁽¹⁾] artikli 6 lõikega 1 on vastuolus riigisisene õigusnorm, millega tunnistatakse tühiseks tarbijatega sõlmitud laenulepingutes tingimused – välja arvatud eraldi kokku lepitud lepingutingimused –, mille alusel krediitiasutus otsustab, et laenu või liisingu eseme ostmiseks antava rahasumma väljamaksmiseks on kohaldatav ostu vahetuskurs ja laenu tagasimaksmiseks on kohaldatav müügi vahetuskurs või muu väljamaksmise ajal kindlaks määratud kursist erinev vahetuskurs, ja asendatakse tühiseks tunnistatud tingimused nii laenu väljamaksmise kui ka tagasimaksmise osas sättega, millega kohaldatakse vastava valuuta puhul Ungari Panga kehtestatud ametlikku vahetuskursi, võtmata arvesse, kas see säte – kõiki lepingu tingimusi arvestades – tegelikult kaitseb tarbijat eriti kahjustavate tagajärgede eest, ja andmata ka tarbijale võimalust avaldada oma tahet selles suhtes, kas ta soovib kasutada selle õigusnormiga antud kaitset?

⁽¹⁾ EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Düsseldorf (Saksamaa) 10. jaanuaril 2020 – Flightright GmbH versus Eurowings GmbH

(Kohtuasi C-10/20)

(2020/C 161/30)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Flightright GmbH

Kostja: Eurowings GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas lennu tühistamise korral hüvitise maksmist reguleerivat korda tuleb vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004⁽¹⁾ artiklile 5 koosmõjus artikliga 7 tõlgendada nii, et analoogia alusel määruse artiklit 7 kohaldades makstakse hüvitist ka reisijatele, kes toimetatakse asenduslennuga lõppsihtkohta rohkem kui üks tund enne kavandatud väljumisaega ja kes saavad asenduslennuga lõppsihtkohta seega varem, kui nad oleksid saanud kavandatud (tühistatud) lennuga?
2. a) Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt: Kas määruse nr 261/2004 artikli 7 lõike 1 alusel põhimõtteliselt makstavat hüvitist võib vastavalt määruse artikli 7 lõikele 2 olenevalt lennu pikkusest vähendada, kui asenduslennu saabumisaeg on varasem algselt broneeritud lennu kavandatud saabumisajast?

b) Kui teise küsimuse punktile a vastatakse jaatavalt: Kas hüvitise vähendamise võimalus on välistatud, kui asenduslennu saabumisaeg on algselt broneeritud lennu kavandatud saabumisajast liiga palju varasem, näiteks rohkem kui kolm tundi varasem?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Itaalia)
14. jaanuaril 2020 – MC versus U.T.G. – Prefettura di Foggia**

(Kohtuasi C-17/20)

(2020/C 161/31)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: MC

Vastustaja: U.T.G. – Prefettura di Foggia

Eelotsuse küsimus

Kas 6. septembri 2011. aasta seadusandliku dekreeidi nr 159 artiklid 91, 92 ja 93 on selles osas, milles ei nähta ette kohtueelset võistleva menetluse arutelu selle isiku kasuks, kelle suhtes kavatakse ametiasutus teha õigusi ära võtva maffiavastase teatise (*informativa antimafia interdittiva*), kooskõlas võistlevuse põhimõttega, nagu seda on liidu õiguse põhimõttena tõlgendatud ja tunnustatud.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof (Austria) 16. jaanuaril 2020 – XY

(Kohtuasi C-18/20)

(2020/C 161/32)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: XY

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/32/EL rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta⁽¹⁾ artikli 40 lõigetes 2 ja 3 sisalduvad väljendid „uued dokumendid ja tõendid“, mis „on tuvastatud või [mille on] taotleja [...] esitanud“, hõlmavad ka selliseid asjaolusid, mis olid olemas juba enne õigusjõustunud otsuse tegemist varasemas varjupaigamenetluses?

Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt:

2. Kas sellises olukorras, kus on ilmnunud uusi dokumente ja tõendeid, mida isik ei saanud varasemas menetluses esitada temast mitteolenevatel põhjustel, on piisav, et varjupaigataotlejal lubatakse esitada nõue uuendada õigusjõustunud otsuse tegemisega lõppenud varasemat menetlust?

3. Kas asutus võib olukorras, kus uued dokumendid ja tõendid jäid varasemas varjupaigamenetluses esitamata varjupaigataotlejast olenevatel põhjustel, keelduda korduva taotluse sisulisest läbivaatamisest riigisisese õigusnormi alusel, mis sätestab haldusmenetluses üldkehtiva põhimõtte, kuigi erinormide vastuvõtmata jätmise tõttu ei ole liikmesriik direktiivi 2013/32/EL artikli 40 lõikeid 2 ja 3 nõuetekohaselt üle võtnud ja seetõttu ei ole ta ka sõnaselgelt kasutanud direktiivi 2013/32/EL artikli 40 lõikega 4 antud võimalust näha ette erand korduva taotluse sisulisest läbivaatamisest?

(¹) ELT 2013, L 180, lk 60.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Madrid (Hispaania) 22. jaanuaril 2020 – RH versus AB Volvo jt

(Kohtuasi C-30/20)

(2020/C 161/33)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Madrid

Põhikohtuasja pooled

Hageja: RH

Kostjad: AB Volvo, Volvo Group Trucks Central Europ GmbH, Volvo Lastvagnar AB ja Volvo Group España S.A.

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (¹) artikli 7 lõiget 2, milles on sätestatud, et isiku vastu, kelle alaline elukoht on liikmesriigis, võib esitada hagi teises liikmesriigis: „[...] lepinguvälise kahju puhul selle paiga kohtusse, kus kahju tekitanud juhtum on toimunud või võib toimuda“, tuleb tõlgendada nii, et selles on nähtud ette üksnes selle liikmesriigi kohtute rahvusvaheline pädevus, kus see koht asub, nii et selles liikmesriigis territoriaalselt pädeva kohtu konkreetselt kindlaks määramiseks lähtutakse riigisisestest menetlusnormidest, või tuleb seda tõlgendada segatüüpi normina, mis määrab seega otseselt kindlaks nii rahvusvahelise pädevuse kui ka riigisisese territoriaalse pädevuse, ilma et oleks vaja lähtuda riigisisestest õigusnormidest?

(¹) ELT 2012, L 351, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Audiencia Provincial de Alicante (Hispaania) 22. jaanuaril 2020 – Bankia S.A. versus SI

(Kohtuasi C-31/20)

(2020/C 161/34)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Audiencia Provincial de Alicante

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Bankia S.A.

Vastustaja: SI

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi (¹) artikli 6 lõikes 1 tunnustatud mittesiduvuse põhimõttega on kooskõlas kohtulik tõlgendus (nii, et tarbijaga sõlmitud hüpoteeklaenu lepingusse lisatud kulude klausli alusel alusetult makstud summade tagastamine ei ole tühisuse tuvastamise tagajärg, vaid iseseisev nõue, millele kehtib aegumistähtaeg), mis võimaldab seda, et kulude klausel jääb tarbijale lõplikult siduvaks, kuna juhul, kui see nõue on aegunud, ei saa tarbija kulusid tagasi?
2. Kas selle põhimõttega on kooskõlas ebaõiglaseks tunnustatud lepingutingimuse kohaldamise alusel alusetult makstud summade tagastamise nõude aegumise instituut, kuna see võib tähendada tagasitaitmise õiguse kaotamist, vaatamata sellele, et lepingutingimus on tühiseks tunnustatud?
3. Kas jaatava vastuse korral tuleb Euroopa Kohtu viidatud mõistet „mõistlik aegumistähtaeg“ tõlgendada üksnes riigisiseste parameetrite alusel või peab mõistlikkuse suhtes, vastupidi, kehtima mingit tüüpi nõue, et tagada laenuvõtjast tarbijale minimaalne kaitsetase kogu Euroopa Liidus ja mitte kahjustada sisuliselt õigust, et ebaõiglaseks tunnustatud lepingutingimus ei ole siduv?
4. Kui leitakse, et aegumistähtaaja mõistlikkusele peavad kehtima teatavad minimaalsed eeltingimused, siis kas mõistlikkus võib sõltuda riigi õigusnormides sätestatud hetkest, millal võib nõude esitada; kas on mõistlik, et aegumistähtaega hakatakse arvestama alates lepingu sõlmimise kuupäevast, või nõuab põhimõte, et ebaõiglased lepingutingimused ei ole siduvad, vastupidi, et kulude klausel peab olema eelnevalt või samaaegselt tühiseks tunnustatud, selleks et laenuvõtjal oleks mõistlik aeg, mille jooksul alusetult makstud summade tagastamist nõuda?

(¹) Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte di appello di Napoli (Itaalia) 22. jaanuaril 2020 – TJ versus Balga Srl

(Kohtuasi C-32/20)

(2020/C 161/35)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte di appello di Napoli

Põhikohtuasja pooled

Apellant: TJ

Vastustaja apellatsioonimenetluses: Balga Srl

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELi põhiõiguste harta artiklit 34 tuleb tõlgendada nii, et see annab ebaseadusliku kollektiivse koondamise korral õiguse kaitsele, mis täidab tõhususe, mõjususe, piisavuse ja hoiatava mõju tingimuse, kuna need nõuded väljendavad „liidu õiguses“ ette nähtud järeلمite laadi, mis kaitsevad põhiväärtuste austamist, mida tuleb järgida riigisisese õigusnormis – või rakendustavas –, mis tagab konkreetse järeلمi iga põhjendamatu vallandamise eest? Kas need tingimused kujutavad endast seega olulist ja kohtumenetluses kasutatavat välist piirnormati hagidele, mida liikmesriigi kohus tunnustab direktiivi 98/59/EÜ (¹) rakendava riigisisese õiguse või praktika kooskõlla viimiseks liidu õigusega?

2. Kas selleks, et määrata kindlaks liidu õigusega ette nähtud kaitsetase ebaseadusliku kollektiivse koondamise korral, tuleb ELi põhiõiguste harta artikli 47 tõlgendamisel „nõuetekohaselt arvesse“ võtta ja seega asjakohaseks pidada täiendatud ja parandatud Euroopa sotsiaalharta artikli 24 sisulist tähendust, millele on viidatud „Selgitustes“ ja mis tuleneb Euroopa sotsiaalõiguste komitee otsustest, ning kas järelikult on liidu õigusega vastuolus liikmesriigi õigusnormid ja rakendustavad, mis, jättes välja töökohale ennistamise meetme, piirduvad üksnes rahalist hüvitist tagava kaitsega, mida iseloomustab ülemmäär, mille määramisel arvestatakse eelkõige tööstaaži, ega hüvita kahju, mis tulenes töötajale sissetulekuallika kaotamisest?
3. Kas liikmesriigi kohus peab seega, hinnates, mil määral on riigisisene õigusnorm, millega võetakse üle või määratakse kindlaks kaitse ulatus (valikukriteeriumide rikkumise tõttu) ebaseadusliku kollektiivse koondamise korral, arvesse võtma Euroopa sotsiaalharta sisu, mis tuleneb selle organite otsustest, ja pidama igal juhul vajalikuks täielikku kaitset, või vähemat kaitset töölepingust ilmajäämisest tulenevate majanduslike tagajärgede eest?
4. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 20, 21, 34 ja 47 on vastuolus see, kui liikmesriik kehtestab direktiivi 98/59/EÜ üle võtmiseks õigusnormid või rakendustava, millega nähakse ainult pärast 7. märtsi 2015 tööle võetud töötajatele ette järelemisüsteem, mis vastupidi sellele, mis on tagatud teistele töötajatele – kelle suhtes on algatatud sama menetlus, kuid kes on tööle võetud varem – välistab tööle ennistamise ja selliste tagajärgede heastamise, mis tulenevad sissetuleku ja sotsiaalkindlustuse kaotusest, ning tagab üksnes õiguse rahalisele hüvitisele, mis väljendub summas, mille määramisel arvestatakse eelkõige tööstaaži, ja millega tehakse seega vahet tööle võtmise kuupäeva alusel – järelem, millest tulenevad erinevad kaitsetasemed, mis põhinevad eespool nimetatud kriteeriumil ning mitte tegelikel tagajärgedel, mis tulenesid sissetulekuallika õigusvastasest kaotamisest?

(¹) Nõukogu 20. juuli 1998. aasta direktiiv 98/59/EÜ kollektiivseid koondamisi käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT 1998, L 225, lk 16; ELT eriväljaanne 05/03, lk 327).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Ravensburg (Saksamaa) 23. jaanuaril 2020 – UK
versus Volkswagen Bank GmbH**

(Kohtuasi C-33/20)

(2020/C 161/36)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Ravensburg

Põhikohtuasja pooled

Hageja: UK

Kostja: Volkswagen Bank GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiivi 2008/48/EÜ, (¹) mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ, artikli 10 lõike 2 punkti 1 tuleb tõlgendada nii, et krediidilepingus
 - a) tuleb absoluutarvuna esitada krediidilepingu sõlmimise ajal kehtiv viivitusintressimäär või absoluutarvuna vähemasti intressimäär kehtiv võrdlusalus (käesoleval juhul baasintressimäär BGB § 247 alusel), mille põhjal arvutatakse kehtiv viivitusintressimäär teatava määra (käesoleval juhul 5 protsendipunkti vastavalt BGB § 288 lõike 1 teisele lausele) lisamise teel;

- b) tuleb viivitusintressimäära kohandamise meetodikat konkreetset selgitada, vähemasti tuleb viidata riigisisestele õigusnormidele, millest nähtub viivitusintressimäära kohandamine (BGB § 247 ja § 288 lõike 1 teine lause)?
2. Kas direktiivi 2008/48/EÜ artikli 10 lõike 2 punkti r tuleb tõlgendada nii, et krediidilepingus tuleb näidata laenu ennetähtaegsest tagasimaksest tingitud hüvitise täpne ja tarbijale arusaadav arvutuskäik, mille põhjal saab tarbija vähemasti ligikaudselt arvutada hüvitise suuruse lepingu ennetähtaegse ülesütleamise korral?
3. Kas direktiivi 2008/48/EÜ artikli 10 lõike 2 punkti s tuleb tõlgendada nii, et krediidilepingus
- a) tuleb märkida ka riigisisestest õigusnormidest krediidilepingu pooltele tulenev ülesütlemisõigus, eelkõige laenusaaajale BGB § -st 314 tulenev õigus öelda tähtajaline krediidileping üles mõjuval põhjusel;
- b) tuleb viidata lepingu ülesütleamise avalduse tähtaja- ja vorminõuetele, mis on konkreetset juhul ülesütleamise õiguse teostamiseks ette nähtud seoses poolte õigusega lepingu mis tahes alusel üles öelda?

(¹) ELT 2008, L 133, lk 66.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 27. jaanuaril 2020 – AQ, BO, CP versus Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Università degli studi di Perugia

(Kohtuasi C-40/20)

(2020/C 161/37)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellandid: AQ, BO, CP

Vastustajad apellatsioonimenetluses: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Università degli studi di Perugia

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivile 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Töandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta (edaspidi „direktiiv“) (¹), lisatud raamkokkuleppe klausliga 5 „Meetmed kuritarvituste vältimiseks“, mida tuleb lugeda koostoimes põhjendustega 6 ja 7 ning sama raamkokkuleppe klausliga 4 („Mittediskrimineerimise põhimõte“), samuti võrdväarsuse, tõhususe ja [Euroopa Liidu] õiguse soovitava toime põhimõtetega, on vastuolus riigisisest õigusnormid, eelkõige seaduse nr 240/2010 artikli 24 lõike 3 punkt a ja artikli 22 lõige 9, mis võimaldab ülikoolidel teadustöötajate palkamisel kasutada kvantitatiivsete piiranguteta tähtajalisi töölepinguid pikkusega kolm aastat, mida võib kaheks aastaks pikendada, ega sea nende lepingute sõlmimist ega pikendamist sõltuvusse ühestki objektiivsest, ülikooli ajutiste ja erakorraliste vajadustega seotud põhjendusest, ja mis näeb sama isikuga mitme tähtajalise töösuhte sõlmimise ainsa piirina ette, et nende kestus ei tohi ületada kahteist aastat, mis ei pea olema järjestikused?
2. Kas raamkokkuleppe klausliga 5 koostoimes direktiivi põhjendustega 6 ja 7 ning raamkokkuleppe klausliga 4, ning arvestades [Euroopa liidu] õiguse soovitud toimet, on vastuolus riigisisest sätteid (eelkõige seaduse 240/2010 artikkel 24 ja artikli 29 lõige 1), mis võimaldavad ülikoolidel võtta tööle vaid tähtajaliste töölepingutega teadustöötajaid, ilma, et sellekohane otsus oleks seotud sõltuvusse ajutistest ja erakorraliste vajadustest ning ühtegi piirangut ette nägemata, kasutades selleks potentsiaalselt lõputul arvul järjestikuseid tähtajalisi lepinguid, et rahuldada ülikoolide tavalisi õppe- ja teadustegevuse vajadusi?

3. Kas raamkokkuleppe klausliga 4 on vastuolus selline riigisene õigusnorm, nagu seadusandliku dekreeedi 75/2017 artikli 20 lõige 1 (nagu seda on tõlgendatud ministri ringkirjas nr 3/2017), mis, tunnustades küll võimalust muuta avalik-õiguslike teadusasutuste tähtjaliste teadustöötajate olukord stabiilseks – aga vaid juhul, kui teadustöötajad on 31. detsembriks 2017 töötanud vähemalt kolm aastat –, ei võimalda seda ülikoolide tähtjalistele teadustöötajatele vaid seetõttu, et seadusandliku dekreeedi 75/2017 artikli 22 lõige 16 on määratlenud nende töösuhete, mis põhineb seaduse alusel eraõiguslikul töölepingul, „avaliku õiguse valdkonda“ kuuluvana, vaatamata sellele, et seaduse 240/2010 artikli 22 lõige 9 näeb nii teadusasutuste kui ka ülikoolide teadustöötajate puhul ette sama maksimaalse pikkuse, mis nii teadusasutuste kui ka ülikoolidega sõlmitud tähtjalistel töösuhetel võib olla, seda kas artiklis 24 viidatud lepingute vormis või artikli 22 kohaselt teadusprojektide alusel?
4. Kas liidu õiguse võrdvärsuse, tõhususe ja soovitava toime põhimõtetega, võttes arvesse raamkokkulepet ja selle klauslis 4 sätestatud mittediskrimineerimise põhimõtet, on vastuolus riigisisesed õigusnormid (seaduse 240/2010 artikli 24 lõike 3 punkt a ja seadusandliku dekreeedi 81/2015 artikli 29 lõike 2 punkt d ja lõige 4), mis – vaatamata sellele, et seadusandliku dekreeedi nr 81 viimases redaktsioonis (alates 2018. aastast) sätestatakse kõigi avalike teenistujate ja erasektori töötajate tähtjaliste töösuhete maksimaalseks pikkuseks 24 kuud (kaasa arvatud pikendused ja uuendamised) ning et see dekreet seab selliste töösuhete vormide kasutamise sõltuvusse sellest, et avalik-õiguslikel asutustel esinevad „ajutised ja erakorralised vajadused“ – lubab ülikoolidel võtta teadustöötajaid tööle kolmeaastase tähtjalise töölepinguga, mida saab kaheks aastaks pikendada, juhul kui nende kolme aasta vältel teostatud teadus- ja õppetegevusele antakse positiivne hinnang, ega näe esimese lepingu sõlmimise või pikendamise tingimusena ette ülikooli kõnealuste ajutiste ja erakorraliste vajaduste olemasolu, ja võimaldab ülikoolil isegi selle viieaastase perioodi lõpus sama isiku või teiste isikutega sõlmida teise sama tüüpi tähtjalise lepingu, et rahuldada samu, eelmise lepinguga seotud õppe- ja teadustöö vajadusi?
5. Kas raamkokkuleppe klausliga 5 – arvestades samuti tõhususe ja võrdvärsuse põhimõtteid ning klauslit 4 – on vastuolus riigisisesed õigusnormid (seadusandliku dekreeedi 81/2015 artikli 29 lõike 2 punkt d ja lõige 4 ja seadusandliku dekreeedi 165/2001 artikli 36 lõiked 2 ja 5), mis välistavad kolmeaastase tähtjalise lepinguga – mida saab pikendada kaheks aastaks (seaduse 240/2010 artikli 24 lõike 3 punkti a mõttes) – ülikooli tööle võetud teadustöötajate järgneva üleviimise tähtjatule töösuhetele, sest Itaalia õiguskorras puuduvad muud meetmed, millega hoitaks ära ja karistatakse ülikoolide poolt järjestikuste tähtjaliste töösuhete kasutamise kuritarvitusi?

(¹) Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiv 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtjalise töö kohta (EÜT 1999, L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 27. jaanuaril 2020 – Autorità di
Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA) versus PC, RE**

(Kohtuasi C-44/20)

(2020/C 161/38)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)

Vastustajad apellatsioonimenetluses: PC, RE

Eelotsuse küsimused

- a. Kas 18. märtsil 1999 sõlmitud ning nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivile 1999/70/EÜ lisatud raamkokkuleppe tähtajalise töö kohta ⁽¹⁾ klauslit 4 tuleb mõista nii, et ajavahemikke, mille jooksul tähtajaline töötaja on teinud ametiasutuses sama tööd nagu sama asutuse vastava kategooria koosseisuline teenistuja, tuleb selle klausli kohaselt võtta tema staaži kindlaksmääramisel arvesse isegi siis, kui tema hilisem koosseisulisena ametisse nimetamine toimub avaliku konkursiga, pidades ka silmas konkursimenetluse eripära, mille käigus, nagu öeldud, töösuhe uueneb täielikult, varasema töösuhte pidevus katkeb konkursimenetluses osaleja nõusolekul ning tekib uus suhe, millega kaasneb ühepoolne tasu- ja kvalifikatsioonistme määramise akt ja erilised kohustused, samuti eripäraselt suurem stabiilsus?
- b. Kui küsimusele a vastatakse jaatavalt, siis kas varasemat staaži tuleks tervenisti arvesse võtta või kujutavad eelkirjeldatud iseärasused endast objektiivset põhjust, miks arvessevõtmise kriteeriume tuleb diferentseerida, selle asemel et staaži tervenisti arvesse võtta?
- c. Kui küsimusele b vastatakse eitavalt, siis mis kriteeriumide alusel tuleb arvessevõetavat staaži arvutada, et see ei oleks diskrimineeriv?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiv 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta (EÜT 1999, L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 28. jaanuaril 2020 – F. versus Stadt Karlsruhe

(Kohtuasi C-47/20)

(2020/C 161/39)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: F.

Vastustaja: Stadt Karlsruhe

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 2006/126/EÜ ⁽¹⁾ artikli 2 lõige 1 ja artikli 11 lõike 4 teine lõik keelavad liikmesriigil, kes on võtnud teises liikmesriigis väljastatud A- ja B-kategooria mootorsõidukite juhiloa omanikult joobeseisundis juhtimise tõttu ära õiguse juhtida selle juhiloaga mootorsõidukeid enda territooriumil, jätta tunnustamata nimetatud kategooriate sõidukite juhiloa, mis on pärast eespool viidatud õiguse äravõtmist väljastatud asjaomasele isikule direktiivi 2006/126/EÜ artikli 7 lõike 3 teise lõigu kohase uuendamise alusel teises liikmesriigis?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta direktiiv 2006/126/EÜ juhilubade kohta (ELT 2006, L 403, lk 18).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 3. veebruaril 2020 – Hengstenberg GmbH & Co. KG versus Spreewaldverein e.V.

(Kohtuasi C-53/20)

(2020/C 161/40)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Hengstenberg GmbH & Co. KG

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Spreewaldverein e.V.

Eelotsuse küsimused

1. Kas spetsifikaadi olulise muudatuse taotlemise menetluses võib füüsilisele või juriidilisele isikule avaldub mis tahes praegune või potentsiaalne majanduslik mõju, mis ei ole täiesti ebatõenäoline, olla piisav selleks, et põhjendada õiguspärasest huvi Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1151/2012⁽¹⁾ põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta artikli 53 lõike 2 esimese lõigu tähenduses koostoimes sama määruse artikli 49 lõike 3 esimese lõigu ja lõike 4 teise lõiguga, mis on vajalik, et esitada taotlusele vastuväidet või vaidlustada taotluse suhtes tehtud pooldavat otsust?

2. Kui esimesele küsimusele tuleb vastata eitavalt:

Kas spetsifikaadi olulise muudatuse taotlemise menetluses on õiguspärane huvi määruse nr 1151/2012 artikli 53 lõike 2 esimese lõigu tähenduses koostoimes sama määruse artikli 49 lõike 3 esimese lõigu ja lõike 4 teise lõiguga (ainult) ettevõtjal, kes toodab nende toodetega, mille jaoks kaitsitud geograafiline tähis on registreeritud, samaväärseid tooteid või toitu?

3. Kui teisele küsimusele tuleb vastata eitavalt:

a) Kas seoses nõuetega, mis esitatakse õiguspärasele huvile määruse nr 1151/2012 artikli 49 lõike 3 esimese lõigu ja lõike 4 teise lõigu tähenduses, tuleb vahet teha ühelt poolt määruse nr 1151/2012 artiklites 49–52 sätestatud registreerimismenetluse ja teiselt poolt sama määruse artiklis 53 sätestatud spetsifikaadi muutmise menetluse vahel ning

b) kas seetõttu võib spetsifikaadi olulise muudatuse taotlemise menetluses olla õiguspärane huvi määruse nr 1151/2012 artikli 53 lõike 2 esimese lõigu tähenduses koostoimes sama määruse artikli 49 lõike 3 esimese lõigu ja lõike 4 teise lõiguga ainult nendel tootjatel, kes toodavad või konkreetselt kavandavad toota asjaomases geograafilises piirkonnas tootespetsifikaadile vastavaid tooteid, mille tulemusel ei saa „mittekohalikud“ mingil juhul tugineda õiguspärasele huvile?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta määrus nr 1151/2012 põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta (ELT 2012, L 343, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administratīvā apgabaltiesa (Läti) 5. veebruaril 2020 – VAS „Latvijas dzelzceļš“ versus Valsts dzelzceļa administrācija

(Kohtuasi C-60/20)

(2020/C 161/41)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administratīvā apgabaltiesa

Põhikohtuasja pooled

Apellant: VAS „Latvijas dzelzceļš“

Vastustaja apellatsioonimenetluses: Valsts dzelzceļa administrācija

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2012/34 ⁽¹⁾ artikli 13 lõikeid 2 ja 6 (määruse 2017/2177 ⁽²⁾ artikli 15 lõiked 5 ja 6) võib kohaldada nii, et reguleeriv asutus võib kehtestada infrastruktuuri omanikule, kes ei ole teenindusrajatise käitaja, kohustuse tagada juurdepääs teenustele?
2. Kas direktiivi 2012/34 artikli 13 lõiget 6 (määruse 2017/2177 artikli 15 lõiked 5 ja 6) tuleb tõlgendada nii, et see lubab hoone omanikul rendisuhte lõpetada ja teenindusrajatise ümber korraldada?
3. Kas direktiivi 2012/34 artikli 13 lõiget 6 (määruse 2017/2177 artikli 15 lõiked 5 ja 6) tuleb tõlgendada nii, et see kohustab reguleerivat asutust kontrollima üksnes seda, kas teenindusrajatise käitaja (käesoleval juhul teenindusrajatise omanik) on tõepoolest otsustanud rajatise ümber korraldada?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta direktiiv 2012/34/EL, millega luuakse ühtne Euroopa raudteepiirkond (ELT 2012, L 343, lk 32).

⁽²⁾ Komisjoni 22. novembri 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/2177 teenindusrajatistele ja raudteega seotud teenustele juurdepääsu kohta (ELT 2017, L 307, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour du travail de Liège (Belgia) 10. veebruaril 2020 – Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil) versus M.M.

(Kohtuasi C-67/20)

(2020/C 161/42)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour du travail de Liège

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

Vastustaja: M.M.

Eelotsuse küsimused

1. Kas riigisise õiguse abil rakendatava õiguskaitsevahendi näol, mida kohaldatakse varjupaigataotleja suhtes, kellel palutakse oma rahvusvahelise kaitse taotlust lasta menetleda teises liikmesriigis, kusjuures sellel õiguskaitsevahendil puudub igasugune peatav toime ning selline mõju võib tekkida vaid kinnipidamise rakendamisel vahetult kohaldatava üleandmise eesmärgil, on tegemist tõhusa õiguskaitsevahendiga Dublini III määruse ⁽¹⁾ artikli 27 tähenduses?
2. Kas nn Dublini III määruse artiklis 27 sätestatud tõhusat õiguskaitsevahendit tuleb mõista nii, et selle abil takistatakse üksnes üleandmismeetme kohaldamist selle üleandmismeetme vastu esitatud kaebuse menetlemise ajal, või ei lubata sellega mis tahes ettevalmistavaid meetmeid väljasaatmiseks, nagu varjupaigataotlejate, kellel palutakse lasta oma varjupaigataotlust menetleda mõnes teises Euroopa riigis, üleviimine sellisesse vastuvõtukeskusesse, mis võimaldab ette valmistada tema tagasipöördumistoiminguid?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 604/2013, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest (ELT 2013, L 180, lk 31).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour du travail de Liège (Belgia) 10. veebruaril 2020 – Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil) versus C.

(Kohtuasi C-68/20)

(2020/C 161/43)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour du travail de Liège

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

Vastustaja: C.

Eelotsuse küsimused

1. Kas riigisisese õiguse abil rakendatava õiguskaitsevahendi näol, mida kohaldatakse varjupaigataotleja suhtes, kellel palutakse oma rahvusvahelise kaitse taotlust lasta menetleda teises liikmesriigis, kusjuures sellel õiguskaitsevahendil puudub igasugune peatav toime ning selline mõju võib tekkida vaid kinnipidamise rakendamisel vahetult kohaldatava üleandmise eesmärgil, on tegemist tõhusa õiguskaitsevahendiga Dublini III määruse⁽¹⁾ artikli 27 tähenduses?
2. Kas nn Dublini III määruse artiklis 27 sätestatud tõhusat õiguskaitsevahendit tuleb mõista nii, et selle abil takistatakse üksnes üleandmise meetme kohaldamist selle üleandmise meetme vastu esitatud kaebuse menetlemise ajal, või ei lubata sellega mis tahes ettevalmistavaid meetmeid väljasaatmiseks, nagu varjupaigataotlejate, kellel palutakse lasta oma varjupaigataotlust menetleda mõnes teises Euroopa riigis, üleviimine sellisesse vastuvõtukeskusesse, mis võimaldab ette valmistada tema tagasipöördumistoiminguid?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 604/2013, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest (ELT 2013, L 180, lk 31).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour du travail de Liège (Belgia) 10. veebruaril 2020 – Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil) versus C.

(Kohtuasi C-69/20)

(2020/C 161/44)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour du travail de Liège

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

Vastustaja: C.

Eelotsuse küsimused

1. Kas riigisisese õiguse abil rakendatava õiguskaitsevahendi näol, mida kohaldatakse varjupaigataotleja suhtes, kellel palutakse oma rahvusvahelise kaitse taotlust lasta menetleda teises liikmesriigis, kusjuures sellel õiguskaitsevahendil puudub igasugune peatav toime ning selline mõju võib tekkida vaid kinnipidamise rakendamisel vahetult kohaldatava üleandmise eesmärgil, on tegemist tõhusa õiguskaitsevahendiga Dublini III määruse⁽¹⁾ artikli 27 tähenduses?

2. Kas nn Dublini III määruse artiklis 27 sätestatud tõhusat õiguskaitselahendit tuleb mõista nii, et selle abil takistatakse üksnes üleandmismeetme kohaldamist selle üleandmismeetme vastu esitatud kaebuse menetlemise ajal, või ei lubata sellega mis tahes ettevalmistavaid meetmeid väljasaatmiseks, nagu varjupaigataotlejate, kellel palutakse lasta oma varjupaigataotlust menetleda mõnes teises Euroopa riigis, üleviimine sellisesse vastuvõtukeskusesse, mis võimaldab ette valmistada tema tagasipöördumistoiminguid?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 604/2013, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest (ELT 2013, L 180, lk 31).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administrativen sad Varna (Bulgaaria) 12. veebruaril 2020 – „BalevBio“ EOOD versus Teritorialna direktsia Severna morskā, Agentsia „Mitnitsi“

(Kohtuasi C-76/20)

(2020/C 161/45)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administrativen sad Varna

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: „BalevBio“ EOOD

Vastustaja apellatsioonimenetluses: Teritorialna direktsia Severna morskā, Agentsia „Mitnitsi“

Eelotsuse küsimused

1. Kas kaupade kombineeritud nomenklatuuri klassifitseerimise üldreeglit 3 a, mis sisaldub komisjoni 6. oktoobri 2015. aasta rakendusmääruses (EL) 2015/1754 (¹), millega muudetakse tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühist tollitariifistikku käsitleva nõukogu määruse (EMÜ) nr 2658/87 I lisa, tuleb tõlgendada nii, et selliste erinevatest materjalidest koosnevate toodete klassifitseerimisel, nagu on kõne all põhikohtuasjas, on „kaupa täpsemalt kirjeldav rubriik“ alati see rubriik, millesse klassifitseeritakse koguse (mahu) poolest ülekaalus olev materjal, või on selline tõlgendus võimalik vaid siis, kui rubriik ise näeb koguse (mahu) ette kriteeriumina, mis kaupa arusaadavamalt identifitseerib ning täpsemalt ja täielikumalt kirjeldab?
2. Sõltuvalt esimesele küsimusele antavast vastusest ja arvestades harmoneeritud süsteemi selgitavaid märkusi rubriikide 4410 ja 4419 kohta: Kas rakendusmäärust (EL) 2015/1754 tuleb tõlgendada nii, et rubriik 4419 ei hõlma laastplaatidest (kiududest) tooteid, milles sideaine (termiline vaik) mass moodustab rohkem kui 15 % plaadi massist?
3. Kas rakendusmäärust (EL) 2015/1754 tuleb tõlgendada nii, et sellised kaubad nagu põhikohtuasjas, nimelt topsid, mis on valmistatud liitmaterjalist, mille koostises on 72,33 % taimseid lignotselluloosikiude ja 25,2 % sideainet (melamiinvaik), tuleb klassifitseerida I lisa alamrubriiki 3924 10 00?

(¹) Komisjoni 6. oktoobri 2015. aasta rakendusmäärus (EL) 2015/1754, millega muudetakse tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühist tollitariifistikku käsitleva nõukogu määruse (EMÜ) nr 2658/87 I lisa (ELT 2015, L 285, lk 1).

Archimandritis Sarantis Sarantose, Protopresvyteros Ioannis Fotopoulose, Protopresvyteros Antonios Bousdekise, Protopresvyteros Vasileios Kokolakise, Estia Paterikon Meletoni, Christos Papatiriou, Charalampos Andralise 14. veebruaril 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (ühexas koda) 11. detsembri 2019. aasta kohtumääruse peale kohtuasjas T-547/19: Sarantis Sarantos versus Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-84/20 P)

(2020/C 161/46)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Apellandid: Archimandritis Sarantis Sarantos, Protopresvyteros Ioannis Fotopoulos, Protopresvyteros Antonios Bousdekis, Protopresvyteros Vasileios Kokolakis, Estia Paterikon Meleton, Christos Papatiriou, Charalampos Andralis, (esindaja: advokaat C. Papatiriou)

Teised menetlusosalised: Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

- lahendada nende 31. juuli 2019. aasta hagi, ilma et apellatsiooniasja esemeks olevat kohtumäärust Üldkohtule uueks arutamiseks saadetaks;
- tühistada eespool nimetatud hagi asjas tehtud Euroopa Liidu Üldkohtu üheksanda koja 11. detsembri 2019. aasta kohtumäärus, mis on registreeritud numbri all 923557, ning see hagi täies ulatuses rahuldada;
- tühistada 20. juuni 2019. aasta määrus (EL) 2019/1157⁽¹⁾;
- mõista kohtukulud välja vastustajatelt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad apellandid kaks väidet.

1. **Apellatsioonkaebuse esimese väite kohaselt** on vaidlustatud kohtumääruses – millega jäeti nende hagi vastuvõetamata läbi vaatamata ja milles leiti eeldõige, et „[...] vaidlustatud kohtumäärus ei puuduta füüsilisest isikust hagejaid neid eristavate tunnuste tõttu või faktiliste asjaolude tõttu, mis oleksid neile eriomased võrreldes teiste isikutega, vaid nende veendumuste alusel, mida võivad väljendada tegelikult või potentsiaalset kindlaksmääramata arv isikuid. Seetõttu ei puuduta vaidlustatud määrus hagejaid isikulikult ETL artikli 263 neljanda lõike tähenduses“ – rikutud ETL artikli 263 neljandat lõiget, Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklit 19, proportsionaalsuse põhimõtet, Euroopa Liidu põhiõiguste harta (2000/C 364/01) preambulit ning artiklit 47 ja artikli 52 lõiget 1, ELL artikli 5 lõikeid 1 ja 4 (eraldi ja koostoimes protokolliga nr 2 proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamise kohta) ning asjasse puutuvat kohtupraktikat. Oma hagi väitsid nimelt apellandid, et vaidlustatud määruses rikutakse nende inimõigusi, muuhulgas põhiõigusi, mis on ette nähtud Euroopa Liidu põhiõiguste hartas (õigus inimväärkusele, usuvabadusele, keeldumisele usuliste vaadete, eraelu ja isikuvabaduste alusel ning õigus isikuandmete kaitsele ja nende töötlemiseks nõusoleku andmisele), mistõttu puudutab vaidlustatud määrus neid otseselt ja isikulikult, ning et juba **rikutud õiguste laadi tõttu – kuivõrd tegemist on peamiste inimõigustega** – on neil õigus esitada ETL artikli 263 neljanda lõike alusel Üldkohtule tühistamishagi, arvestades, et liidu kohtud on otseselt kohustatud kontrollima määruste õigusvastasust peamiste inimõiguste rikkumise korral.

2. **Apellatsioonkaebuse teises väites** märgivad apellandid, et kuna Üldkohus järeldas vaidlustatud kohtumääruses, et kuues hageja, kelleks oli advokaat Christos Papatiriou, ei olnud nõuetekohaselt esindatud, sest „[...] kuuendat hagejat ei esindanud kolmandast isikust advokaat, vaid ta esindas end ise, kirjutades alla hagine ja tuginedes oma advokaadi staatusele tõendi alusel, mille ta esitas vastavalt kodukorra artikli 51 lõikele 2 [...]“, on Üldkohus väärtalt, *contra legem* tõlgendanud Euroopa Liidu põhikirja artikli 19 sätteid, rikkunud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 47 ja proportsionaalsuse põhimõtet ning selle põhimõtte tagamiseks vastu võetud liidu õiguse asjasse puutuvaid sätteid.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta määrus (EL) 2019/1157 liidu kodanike isikutunnistuste ning vaba liikumise õigust kasutavatele liidu kodanikele ja nende pereliikmetele väljaantavate elamislubade turvalisuse suurendamise kohta (ELT 2019, L 188, lk 67).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud tribunal correctionnel de Bordeaux (Prantsusmaa) 20. veebruaril 2020 – Procureur de la République versus ENR Grenelle Habitat SARL, EP, FQ

(Kohtuasi C-88/20)

(2020/C 161/47)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal correctionnel de Bordeaux

Põhikohtuasja pooled

Süüdistaja: Procureur de la République

Süüdistatavad: ENR Grenelle Habitat SARL, EP, FQ

Eelotsuse küsimused

1. Kas kriminaalmenetluse ja kriminaalõiguslikku laadi haldusmenetluse kumuleerimine seoses ühe ja sama teoga (telefonimüük), mille menetlemisel kvalifitseeritakse seda tegu kaheti, on vastuolus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 50, tõlgendades seda lähtuvalt Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste konventsiooni protokoll nr 7 artiklist 4 ja Euroopa Inimõiguste Kohtu vastavast kohtupraktikast?
2. Kui vastus on jaatav, mis tähendab, et sama tegu tuleb käsitleda ühesainsas menetluses, siis kas tõlgendades Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 49 – milles on ette nähtud süüteokoosseisude ja karistuste seaduslikkuse ja proportsionaalsuse põhimõte – lähtuvalt Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste konventsioonis ette nähtud õigustest ja vabadustest ning Euroopa Inimõiguste Kohtu vastavast kohtupraktikast, ei nõua see artikkel, et selle ühe menetluse tingimused ja kriteeriumid oleksid ette kindlaks määratud, võttes iseäranis arvesse rikkumise raskusastet?
3. Kui vastus on eitav, mis tähendab, et menetlused on kumuleeritavad, siis kas tõlgendades Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 49 – milles on ette nähtud süüteokoosseisude ja karistuste seaduslikkuse ja proportsionaalsuse põhimõte – lähtuvalt Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste konventsioonis ette nähtud õigustest ja vabadustest ning Euroopa Inimõiguste Kohtu vastavast kohtupraktikast, ei nõua see artikkel, et kriminaalmenetluse ja kriminaalõiguslikku laadi haldusmenetluse kumuleerimine seoses ühe ja sama teoga (telefonimüük) piirduks kõige raskemate juhtudega, ning kui nii, siis ka seda, et raskuse kriteeriumid oleksid ette kindlaks määratud?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Højesteret (Taani) 24. veebruaril 2020 – Apcoa Parking Danmark A/S versus Skatteministeriet

(Kohtuasi C-90/20)

(2020/C 161/48)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Højesteret

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Apcoa Parking Danmark A/S

Vastustaja: Skatteministeriet

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ⁽¹⁾, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 2 lõike 1 punkti c tuleb tõlgendada nii, et kontrollitasu eramaal parkimise tingimuste rikkumise eest kujutab endast tasu osutatud teenuse eest ja kas seega on tegemist käibemaksuga maksustatava tehinguga?

⁽¹⁾ ELT 2006, L 347, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal du travail de Nivelles (Belgia) 27. veebruaril 2020 – SD versus Habitations sociales du Roman Païs SCRL, TE, kes tegutseb Régie des Quartiers de Tubize ASBL i pankrotihaldurina

(Kohtuasi C-104/20)

(2020/C 161/49)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal du travail de Nivelles

Põhikohtuasja pooled

Hageja: SD

Kostjad: Habitations sociales du Roman Païs SCRL, TE, kes tegutseb Régie des Quartiers de Tubize ASBL i pankrotihaldurina

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/88/EÜ tööaja korralduse⁽¹⁾ teatavate aspektide kohta artiklitega 3, 5 ja 6, tõlgendatuna koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 31 lõikega 2 ning nõukogu 12. juuni 1989. aasta direktiivi 89/391/EMÜ töötajate tervishoiu ja tööohutuse parandamist soodustavate meetmete⁽²⁾ kehtestamise kohta artikli 4 lõikega 1, artikli 11 lõikega 3 ja artikli 16 lõikega 3, – millega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, millega ei kehtestata tööandjatele kohustust luua süsteem, mis võimaldaks mõõta iga töötaja igapäevast tööaega, (14. mai 2019. aasta kohtuotsus C-55/18) – tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus see, kui riigisiseste õigusaktidega, käsitletaval juhul Belgia tsiviilseadustiku artikliga 1315, millega kohustatakse isikut, kes nõuab kohustuse täitmist, tõendama ka selle kohustuse olemasolu, ei nähta ette tõendamiskoormise ümberpöramist juhul, kui töötaja väidab, et tema normaalne tööaeg ületati, niisuguses olukorras, kus:

- nendesamade riigisiseste õigusaktidega – käsitletaval juhul Belgia õigusaktidega – ei ole kehtestatud tööandjatele kohustust luua usaldusväärne süsteem, mis võimaldaks mõõta iga töötaja igapäevast tööaega,
- ning tööandja ei ole ka omaalgatuslikult sellist süsteemi loonud,
- asetades töötaja nii olukorda, kus viimasel ei ole võimalik seda normaalse tööaja ületamist tõendada?

⁽¹⁾ EÜT 2003, L 299, lk 9.

⁽²⁾ EÜT 1989, L 183, lk 1.

**Kreeka Vabariigi 25. veebruaril 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda)
19. detsembri 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-14/18: Kreeka Vabariik versus Euroopa Komisjon**

(Kohtuasi C-106/20 P)

(2020/C 161/50)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Apellant: Kreeka Vabariik (esindajad: E. Tsaousi, E. Leftheriotou ja A. Vasilopoulou)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub võtta apellatsioonkaebus menetlusse ja tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 19. detsembri 2019. aasta kohtuotsus T-14/18, millega jäeti rahuldamata Kreeka Vabariigi 16. jaanuari 2018. aasta hagi komisjoni 8. novembri 2017. aasta rakendusotsuse (EL) 2017/2014 tühistamise nõudes, palub hagi rahuldada ja komisjoni otsus tühistada selles osas, mille kohaselt Euroopa Liit ei rahasta teatavaid kulusid, mida Kreeka Vabariik on kandnud seoses pindalatoetustega toetusaasta 2014 eest, mis vastavad 5 %-le püsikarjamaa toetuste maksmiseks tehtud kulude kogusummast, st netosummas 12 482 555,68 eurot. Ühtlasi palub ta komisjonilt välja mõista kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab tühistamisinõude põhjendamiseks kolm väidet.

Täpsemalt käsitleb apellatsioonkaebuse esimene väide vaidlustatud kohtuotsuse seda osa, millega on tagasi lükatud argument, mille Kreeka Vabariik esitas juba Üldkohtu istungil, viidates 15. mail 2019 kuulutatud Euroopa Kohtu otsusele C-341/17 P. ja Väite esimeses osas osutab apellant, et vaidlustatud kohtuotsusega on rikutud menetlusnorme ja õigust tõhusalt kohtulikule kaitsele osas, millega Kreeka Vabariigi see argument jäeti vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata, tuginedes ebapiisavatele ja vastuolulistele põhjendustele. Väite teine osa puudutab määruse 796/2004 artikli 2 ebaõiget tõlgendamist ja kohaldamist ning vaidlustatud kohtuotsuse vastuolulisi ja ebapiisavaid põhjendusi osas, milles leiti, et Kreeka Vabariigi argument ei saa olla edukas.

Apellatsioonkaebuse teine ja kolmas väide puudutavad vaidlustatud kohtuotsuse seda osa, millega lükati tagasi ülejäänud tühistamisväited. Täpsemalt leitakse teises väites, et vaidlustatud kohtuotsuses on moonutatud menetluse käigus esitatud tõendeid, eelkõige koondtabelit, millega anti hinnang 79 664 põllumajandustootja andmetele koos karjamaadega, mille eest nad toetust said, alusetult väljamakstud summadele ja Kreeka Vabariigi sisse nõutud trahvisummadele, millest tulenevalt on kohtuotsus õigusvastane ning selle põhjendused on vastuolulised ja ebapiisavad.

Apellatsioonkaebuse kolmandas väites leitakse, et vaidlustatud kohtuotsus tuleb tühistada, kuna selles on vääralt tõlgendatud ja kohaldatud määruse 1290/2005 artikli 31 lõikeid 1 ja 2, määruse 1306/2013 artikli 52 lõikeid 2 ja 3 ning delegeeritud määruse nr 907/2014 artikli 12 lõikeid 1–6, on rikutud komisjoni dokumentides VI/5330797 ja C(2015) 3675 final/8-6-2015 sisalduvaid suuniseid, on rikutud põhjendamiskohustust (ELTL artikkel 296), on valesti kohaldatud tõendamismääruse (tõendamiskohustuse jaotus, mis nõuab Kreeka Vabariigilt võimatu tõendamist (*probatio diabolica*)), ühtlasi on vääralt tõlgendatud ja kohaldatud põhimõtteid *non venire contra factum proprium* ja *ne bis in idem*, samuti proportsionaalsuse üldpõhimõtet. Peale selle on vaidlustatud kohtuotsuse põhjendused ebapiisavad ja vastuolulised.

**Kreeka Vabariigi 26. veebruaril 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda)
19. detsembri 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-295/18: Kreeka Vabariik versus Euroopa
Komisjon**

(Kohtuasi C-107/20 P)

(2020/C 161/51)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Apellant: Kreeka Vabariik (esindajad: E. Tsaousi, A. Vasilopoulou ja E. Krompa)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

— Apellant palub rahuldada tema esitatud apellatsioonkaebus ja tühistada Üldkohtu 19. detsembri 2019. aasta otsus kohtuasjas T-295/18, millega jäeti rahuldamata Kreeka Vabariigi 7. mail 2018 esitatud hagi, millega viimane vaidlustas komisjoni 27. veebruari 2018. aasta rakendusotsuse 2018/304/EL, nõudes, et rahuldataks nimetatud hagi ja tühistataks komisjoni otsus osas, milles Euroopa Liidu rahastamisest jäeti välja teatavad Kreeka Vabariigi tehtud kulutused kogusummas (bruto) 17 869 131,75 eurot (mõju eelarvele 14 857 076,98 eurot) mis kanti ja deklareeriti EAFRD raames seoses meetmetega 125A, 321 ja 322 (brutosumma 15 631 043,52 eurot ja mõju eelarvele 12 618 988,75 eurot) ning meetmega 123A (summas 2 238 088,23 eurot) ning summa 588 103,59 eurot [kulude eest], mis tehti EAFRD raames järelkontrollide eest (eelarveaastatel 2011–2014).

Väited ja peamised argumendid

Apellant põhjendab oma apellatsioonkaebust kuue väitega. Esimesed viis väidet käsitlevad EAFRD raames tehtud kulutuste osas määratud finantskorrektsioonide tühistamise nõuete tagasilükkamist.

Apellatsioonkaebuse esimese väite kohaselt tõlgendati ja kohaldati vääralt määruse (EL) 1306/2013 artikli 52 lõiget 4 ning moonutati hagi ulatust ja selle lisa A23; samuti väidab apellant, et vaidlustatud kohtuotsuse põhistus oli puudulik ja kohatu.

Apellatsioonkaebuse teise väite kohaselt puudus vaidlustatud kohtuotsusel põhjendus; tõlgendati ja kohaldati vääralt *ne bis in idem* põhimõtet ja Üldkohus jättis kodukorra artiklit 76 rikkudes tegemata otsuse Kreeka Vabariigi väidete kohta, mis käsitlevad komisjonipoolset õiguskindluse põhimõtte, hea halduse põhimõtte, õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte ja proportsionaalsuse põhimõtte rikkumist.

Apellatsioonkaebuse kolmanda väite kohaselt on vaidlustatud kohtuotsuses vääralt kohaldatud ja tõlgendatud määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 71 lõikeid 2 ja 3, määruse (EÜ) nr 1974/2006 artiklit 43 ja määruse (EL) nr 65/2011 artikli 24 lõike 2 punkti b, ning põhjendatud ebapiisavalt ja sobimatult hagi kolmanda väite tagasilükkamist.

Apellatsioonkaebuse neljanda väite kohaselt on väärtalt tõlgendatud ja kohaldatud ELTL artiklit 296 koostoimes rakendusmääruse 908/2014 artiklitega 36 ja 40 ning vaidlustatud kohtuotsust on ebapiisavalt, puudulikult ja vastuoluliselt põhjendatud seoses selle väite tagasilükkamisega, mis puudutas komisjonipoolset proportsionaalsuse põhimõtte ja hea halduse põhimõtte rikkumist.

Apellatsioonkaebuse viiendas väites tuuakse esile, et Üldkohus jättis kodukorra artiklit 76 rikkudes tegemata otsuse väidete kohta, milles Kreeka Vabariik käsitles komisjonipoolset proportsionaalsuse põhimõtte rikkumist seoses finantskorrektsiooniga, mida kohaldati meetmete 321, 322 ja 123A osas.

Kuuenda väite kohaselt, mis puudutab EAFRD raames tehtud kulutuste osas määratud finantskorrektsiooni tühistamise nõuete tagasilükkamist, on väärtalt kohaldatud ELTL artiklis 296 ette nähtud põhjendamiskohustust, moonutatud kokkuvõtliku raporti sisu ja esitatud ebapiisav põhjendus.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Högsta domstolen (Rootsi) 27. veebruaril 2020 – Poola Vabariik versus PL Holdings Sàrl

(Kohtuasi C-109/20)

(2020/C 161/52)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Högsta domstolen

Põhikohtuasja pooled

Kassaator ja vastustaja: Poola Vabariik

Kassaator ja vastustaja: PL Holdings Sàrl

Eelotsuse küsimus

Kas ELTL artiklid 267 ja 344, nagu neid on tõlgendatud kohtuotsuses Achmea⁽¹⁾, tähendavad, et liikmesriigi ja investori vaheline vahekohtukokkulepe on tühine, kui see sisaldab vahekohtuklauslit, mis on tühine asjaolu tõttu, et leping on sõlmitud kahe liikmesriigi vahel, ning seda vaatamata asjaolule, et pärast seda, kui investor on algatanud vahekohtumenetluse, jätab liikmesriik omast vabast tahtest esitamata vastuväite kohtu pädevuse kohta?

⁽¹⁾ 6. märtsi 2018. aasta kohtuotsus (kohtuasi C-284/16, Achmea, EU:C:2018:158).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Belgia) 28. veebruaril 2020 – M. A. versus État belge

(Kohtuasi C-112/20)

(2020/C 161/53)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Apellant: M. A.

Vastustaja: État belge

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiivi 2008/115/EÜ ühiste nõuete ja korra kohta liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisel (⁽¹⁾) artiklit 5, mis kohustab liikmesriike võtma direktiivi rakendamisel arvesse lapse parimaid huve, tuleb koostoides sama direktiivi artikliga 13 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 24 ja 47 tõlgendada nii, et need sätted nõuavad liidu kodanikust lapse parimate huvide arvessevõtmist isegi siis, kui tagasisaatmisotsus on tehtud ainult selle lapse vanema kohta?

(¹) ELT 2008, L 348, lk 98.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) 3. märtsil 2020 – bpost SA versus Autorité belge de la concurrence

(Kohtuasi C-117/20)

(2020/C 161/54)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour d'appel de Bruxelles

Põhikohtuasja pooled

Apellant: bpost SA

Vastustaja: Autorité belge de la concurrence

Menetluses osalesid: Publimail SA, Euroopa Komisjon

Eelotsuse küsimused

- 1) Kas *ne bis in idem*'i põhimõtet, mida tagab harta artikkel 50, tuleb tõlgendada nii, et see ei takista liikmesriigi pädeval haldusametusel Euroopa konkurentsioiguse rikkumise eest käesoleva juhtumi taolises olukorras – kus sama juriidiline isik on juba lõplikult õigeks mõistetud ja vabastatud trahvi tasumisest, mille oli talle postiõigusnormide väidetava rikkumise eest määranud riiklik postiteenistuse reguleerimisasutus seoses samade või sarnaste tegudega –, trahvi määrata, kui kaitstava õigushüve samasuse kriteerium ei ole täidetud, sest käesolev kohtuasi puudutab kahe eri õigusvaldkonna kahe eri õigusnormistiku kaht eri rikkumist?
- 2) Kas *ne bis in idem*'i põhimõtet, mida tagab harta artikkel 50, tuleb tõlgendada nii, et see ei takista liikmesriigi pädeval haldusametusel Euroopa konkurentsioiguse rikkumise eest käesoleva juhtumi taolises olukorras – kus sama juriidiline isik on juba lõplikult õigeks mõistetud ja vabastatud trahvist, mille oli talle postiõigusnormide väidetava rikkumise eest määranud riiklik postiteenistuse reguleerimisasutus seoses samade või sarnaste tegudega –, trahvi määrata, kui *ne bis in idem*'i põhimõtte piirang on põhjendatud asjaoluga, et konkurentsi valdkonna õigusnormidel on täiendav üldhuvieesmärk, nimelt kaitsta ja säilitada moonutamata konkurentsüsteemi siseturul, ning need õigusnormid ei välju selle piirest, mis on nende õiguspärase eesmärgi saavutamiseks kohane ja vajalik; ja/või selleks, et kaitsta harta artikli 16 alusel teiste ettevõtjate ettevõtlusõigust ja -vabadust?

ÜLDKOHUS

14. veebruaril 2020 esitatud hagi – Fryč versus komisjon

(Kohtuasi T-92/20)

(2020/C 161/55)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Pooled

Hageja: Petr Fryč (Pardubice, Tšehhi Vabariik) (esindaja: Š. Oharková)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et Euroopa Liidu institutsioonid on suurel määral jätnud täitmata oma kohustused, mis on tekitanud hagejale kahju, sest:
 - Euroopa Komisjon võttis vastu 6. augusti 2008. aasta määruse (EÜ) nr 800/2008 (üldine grupierandi määrus) vormis, mis muu hulgas läheb kaugemale aluslepingust tulenevatest volitustest, seetõttu, et see ei taga, et järgitakse põhiseaduslikke põhimõtteid, mille kohaselt siseturgu mõjutavasse konkurentsi võib sekkuda ainult erakorraliselt ja see peab olema õigustatud, ning osas, milles sellega õigusvastaselt lubati riigiabi rakendamist toetusprogrammi Ettevõtlike ja arendustegevuse rakenduskava („Przedsiębiorczość i innowacje“, edaspidi „OPPI“) raames, millega kahjustati hageja ettevõtlust;
 - Euroopa Komisjon võttis rakenduskava vastu 3. detsembri 2007. aasta otsusega, rikkudes aluslepingut ja põhiõiguste hartat ega avaldanud seda otsust;
 - Euroopa Komisjon ei menetlenud nõuetekohaselt hageja kaebust, et OPPI on õigusvastane, kuivõrd esiteks jättis komisjon kontrollimata OPPI loomise ja rakendamise tingimused ja teiseks ei põhjendanud komisjon hageja kaebuse rahuldamata jätmist nõuetekohaselt;
 - Euroopa Liidu Kohus ei vaadanud sisuliselt läbi nõuet üldise grupierandi määruse tühistamiseks ja jättis vastava hagi ilmselge vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata, rikkudes seeläbi oma põhiseaduslikku kohustust kohaldada proportsionaalsuse põhimõtet, ning rikkudes oma ülemäära formalistliku ja ühekülgse lähenemisega hageja põhiseaduslikku õigust tõhusale õiguskaitsele ja õiglasele kohtumenetlusele;
- kohustada kostjat kolme päeva jooksul kohtuotsuse jõustumisest tasuma hagejale 4 800 000 eurot eespool kirjeldatuga põhjustatud kahju eest;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, mille kohaselt hageja on kandnud kahju liidu lepinguvälise vastutuse raames vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELTL) artikli 340 teisele lõigule.

Kuna hageja konkurentidele anti EL toimimise lepingut rikkudes riigiabi, sai hageja ettevõtja konkurentsi mõttes kahju, mis põhimõtteliselt avaldus tema aastakäibe ja –kasumi vähenemises mitme miljoni Tšehhi krooni võrra. Kuna riigiabi andmine ja sellega seonduv ettevõtja majandusolukorra halvenemine toimus mitme aasta jooksul, tegi Tšehhi pädev kohus otsuse ettevõtja maksejõuetuks tunnistamise kohta.

Juhul, kui komisjoni määrus (EÜ) nr 800/2008 (üldine grupierandi määrus) oli õiguspärane, siis põhjustas abi, mida OPPI toetusprogrammi raames anti valikuliselt ja diskrimineerivatel alustel, hagejale konkreetset ja ebatüüpilist kahju, mis täielikult ületas hageja ettevõtja tegevusega kaasnevate majanduslike riskide piiri.

2. Teise väite kohaselt võttis komisjon 6. augusti 2008. aasta määruse nr 800/2008 (üldine grupierandi määrus) vastu vormis, mis ei taga kinnipidamist ELTL artiklist 107.

ELTL artikli 109 alusel võib nõukogu täpsustada määrusega valdkonnad, milles ei kohaldata tavamenetlust, kus komisjon hindab riigiabi andmise taotlust ja kontrollib selle kooskõla ELTL artikliga 107. Nõukogu võttis vastu määruse nr 659/1999 ja selles määruses andis ta komisjonile (kooskõlas ELTL artikli 108 lõikega 4) loa anda määrusi, mis reguleerivad riigiabi andmise tingimusi väljaspool standardset „*ad hoc*“ korda. Komisjon võttis vastu määruse nr 70/2001, seejärel määruse nr 800/2008 ja viimaseks määruse nr 651/2014 (üldised grupierandi määrused).

Nõukogu ega komisjon ei võinud oma määrustes siiski minna kaugemale ELTL artiklis 107 sätestatud raamistikust, kuivõrd nende roll peab seisnema riigiabi alustingimuste paikapanekus, et „erandvaldkondades“ riigiabi andvad liikmesriigid ei annaks seda viisil, mis läheb vastuollu konkurentsi mittesekumise põhimõttega, isegi kui riigiabi on vabastatud komisjoni ees toimuvast tavamenetlusest. See on veel üks põhjustest, miks komisjonipoolne (ELTLis ette nähtud ja tagatud) järelevalve abikavade üle isegi erandvaldkondades on järjepidev; miks (vähemalt teoorias) saab kasutada menetlusi riigiabi tagasinõudmiseks ja miks EL nimetab ennast endiselt turumajanduseks, st majanduseks, mille raames toodetakse kaupu ja pakutakse teenuseid, mida tarbijad meeleldi ostavad, püüdes sealjuures hoida optimaalset tasakaalu sissetulekute ja kulutuste vahel; tegemist ei ole majandusega, kus toodetakse kaupu ja pakutakse teenuseid, mille määravad poliitikud ja ametnikud.

3. Kolmanda väite kohaselt võttis komisjon 3. detsembri 2007. aasta otsuse rakenduskava (OPPI) kohta vastu aluslepinguid ja põhiõiguste hartat rikkudes ega avaldanud seda otsust.

Komisjon on ainus Euroopa Liidu institutsioon, kes on pädev kontrollima, kas riigiabi on rakendatud kooskõlas ELTL artikliga 107.

Komisjon ei kontrollinud heaks kiidetud rakenduskavaga seoses, kas esines turutõrge, mis on riigiabi rakendamise eeltingimus. Ka ei palunud komisjon Tšehhi Vabariigil esitada kulutõhususe analüüsi (*cost-benefit analysis*, CBA), objektiivselt määratletud näitajaid, analüüsi konkurentile avaldatava mõju kohta ja muid üksikasju, millest riigiabi rakendamine hageja väitel sõltub. Komisjoni otsus oli seetõttu õigusvastane ja vastuolus komisjoni ülesannetega.

4. Neljanda väite kohaselt sai komisjon hagejalt rea kaebusi, sh üksikasjalikke analüüse, mis näitavad, et OPPI rakenduskava alusel rakendatud riigiabi oli õigusvastane; et komisjon ei toiminud kooskõlas nõukogu määrusega (EÜ) nr 659/1999, ja et ta ei järginud hea halduse põhimõtet, mille austamise tagab EL põhiõiguste harta. Komisjon ei astunud samme kontrollide läbiviimiseks ega palunud esitada täiendavaid dokumente, keeldudes hageja kaebuste läbivaatamisest seetõttu, et „*prima facie*“ ei märganud ta OPPI toetusprogrammi rakendamisel mingeid nõuetele mittevastavusi.
5. Viienda väite kohaselt keeldus Euroopa Liidu Kohus ülemäärase formalismi tõttu õigust mõistmast.

Hageja pöördus Euroopa Liidu Kohtusse hagiga, milles palus, et tühistataks kolm grupierandit, sest need rikkusid aluslepinguid ja põhiõiguste hartat. Euroopa Liidu Kohus jättis mõlemal juhtumil hageja nõuded grupierandi määruste tühistamiseks ilmselge vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata. Läbi vaatamata jätmise põhjuseks oli, et hageja ei järginud objektiivset kahekuulist ajapiirangut, mis tuleneb ELTL artiklist 263. Euroopa Liidu Kohus ei käsitlenud kuidagi kohtuasja sisu ja kohaldas puhtformaalselt hagi esitamise tähtsaja piirangut. Hageja väitis samal ajal, et asjaolu, et komisjoni kontrollimehhanism ei toiminud korralikult selgus alles vastusest, mille komisjon hagejale andis. Hagi märkis hageja, et tema hinnangul hakkas edasikaebetähtaeg kulgema alates komisjoni vastusest, milles keelduti hageja taotlust üksikasjalikult käsitlemast.

20. veebruaril 2020 esitatud hagi – Sciessent versus komisjon

(Kohtuasi T-123/20)

(2020/C 161/56)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Sciessent LLC (Beverly, Massachusetts, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: advokaadid K. Van Maldegem ja P. Sellar ning *solicitor* V. McElwee)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 27. novembri 2019. aasta rakendusotsus (EL) 2019/1973, millega jäetakse heaks kiitmata olemasoleva toimeaine hõbevaskseoliidi kasutamine tooteliikidesse 2 ja 7 kuuluvates biotsiidides (¹);
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on aluslepingute ja määruse (EL) nr 528/2012 (²) artiklite 4 ja 19 kohaldamisega seotud õigusnormi.
 - Kostja, tuginedes biotsiidikomitee arvamustele toimeaine hõbevaskseoliidi kasutamise heakskiitmise kohta tooteliikidesse 2 ja 7 kuuluvates biotsiidides, jõudis järeldusele, et seda toimeainet ei saa heaks kiita, kuna puuduvad tõendid piisava tõhususe kohta. Ent hageja arvates viidi tõhususe hindamine võrdluses töödeldud tootega läbi õigusvastaselt. Kostja on tema arvates hõbevaskseoliidi tõhususele antud hinnangus ja sellekohases järelduses asjakohast õigust tõlgendanud ja kohaldanud vääralt.
2. Teine väide puudutab pädevuse puudumist – rikutud on ELTL artiklit 290 ning määruse (EL) nr 528/2012 artikleid 4 ja 19.
 - Põhjus, miks hõbevaskseoliit jäeti vaidlustatud otsuses heaks kiitmata, on selle töödeldud toote väidetavalt ebapiisav tõhusus, milles toimeainet kasutatakse. Hageja väidab samas, et ainsad kriteeriumid, mida kostja võiks õiguspäraselt arvesse võtta, piirduvad nendega, mis on loetletud määruse (EL) nr 528/2012 artiklites 4 ja 19. Need kriteeriumid ei hõlma sellise töödeldud toote tõhusust, mille hindamine jääks muidu liikmesriikide tasandil biotsiidile loa andmise teise ehk järgmisesse staadiumi. Arvestades asjaolu, et kostja viis hõbevaskseoliidi heaks kiitmata jätmise põhjendamiseks läbi just sellise hindamise, mis tähendab, et kostja läks palju kaugemale sellest, milleks ta on määruse (EL) nr 528/2012 alusel volitatud, on kostja rikkunud aluslepingute artiklit 290 ning eelnimetatud määruse artikleid 4 ja 19.

3. Kolmas väide, mille kohaselt on rikutud aluslepingute kohaldamisega seotud õigusnormi – diskrimineerimiskeelu põhimõtte.

- Hageja toimeainet on käsitletud teistmoodi kui teisi tooteliikides 2 ja 7 kasutatavaid toimeaineid, ilma et kostja oleks objektiivselt põhjendanud, miks hõbevaskseoliiti tuleks käsitada teistmoodi kui muid toimeaineid, mille kõigi suhtes kohaldati määruse (EL) nr 528/2012 (ja direktiivi 98/8/EÜ⁽³⁾) alusel samade tooteliikide suhtes samu hindamisreegleid.

4. Neljas väide, mille kohaselt on rikutud aluslepingute kohaldamisega seotud õigusnormi – õiguskindluse põhimõtte.

- Kostja saatis biotsiidikomitee eesistujale avaliku kirja, mille eesmärk oli selgitada, kuidas tuleks tõhususe hindamise ja töödeldud toodetega seotud õigust määruse (EL) nr 528/2012 alusel tõlgendada ja kohaldada. Hageja tugines selle kirja sisule, mis kinnitas õiguse selgust ning tal oli õiguspärane ootus toimeaine heakskiitmise suhtes. Seetõttu näib, et vaidlustatud otsusega on rikutud õiguspärase ootuse ja õiguskindluse põhimõtteid.

⁽¹⁾ ELT 2019, L 307, lk 58.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2012. aasta määrus (EL) nr 528/2012, milles käsitletakse biotsiidide turul kättesaadavaks tegemist ja kasutamist (ELT 2012, L 167, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 1998. aasta direktiiv 98/8/EÜ, mis käsitleb biotsiidide turuleviimist (EÜT 1998, L 123, lk 1, ELT eriväljaanne 03/23, lk 3).

27. veebruaril 2020 esitatud hagi – IR versus komisjon

(Kohtuasi T-131/20)

(2020/C 161/57)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: IR (esindajad: advokaadid S. Pappas ja A. Pappas)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada tööhõive, sotsiaalküsimuste ja sotsiaalse kaasatuse peadirektoraadi otsus, mis sisaldas personaliküsimuste pädeva kontaktisiku 2. juuli 2019. aasta e-kirjas ja millega jäeti Euroopa Kutseõppe Arenduskeskuse (Cedefop) taotlus hageja lähetuse kolmandat pikendamiseks rahuldamata;
- tühistada ametisse nimetava asutuse 23. jaanuari 2020. aasta otsus, millega personaleeskirjade artikli 90 lõike 2 alusel esitatud hageja kaebus rahuldamata jäeti;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimese väite kohaselt ei ole järgitud kohtueelset menetlust, mille käigus ametisse nimetav asutus ei vaadanud 2. juuli 2019. aasta vaidlustatud otsust nõuetekohaselt läbi.

2. Teise väite kohaselt rikuti personalieeskirjade artikli 38 materiaal- ja menetlusõigusnorme.
3. Kolmanda väite kohaselt on rikutud õiguse heale haldusele raames hoolitsemiskohustuse üldpõhimõtet seoses sellega, et ei võetud arvesse kõiki faktilisi asjaolusid ja puudusid põhjendused.
4. Neljanda väite kohaselt on rikutud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 33 tagatud õigust perekonnaelu kaitsele.

28. veebruaril 2020 esitatud hagi – NEC Oncoimmunity versus EASME

(Kohtuasi T-132/20)

(2020/C 161/58)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: NEC Oncoimmunity A/S (Oslo, Norra) (esindajad: T. Nordby, R. Bråthen ja O. Brouwer)

Kostja: Väikeste ja Keskmise Suurusega Ettevõtjate Rakendusamet (EASME)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— esimese võimalusena ELTL artikli 263 alusel:

— tühistada vaidlustatud otsus (16. detsembri 2019. aasta otsus, millega lõpetati hageja osalemine menetluses H2020/EIC/SMEInst-2018-2020-2 seoses projektiga MEDIVAC(850078));

— mõista hageja ja menetlusosaliste kohtukulud välja kostjalt.

— Teise võimalusena ELTL artikli 272 alusel:

— asuda seisukohale, et vaidlustatud otsus rikub kostja lepingulisi kohustusi;

— mõista hageja ja menetlusosaliste kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja esitab oma hagiavalduses kolm väidet seoses ELTL artikli 263 alusel esitatud nõudega ja ühe väite seoses ELTL artikli 272 alusel esitatud nõudega.

1. ELTL artikli 263 alusel esitatud esimene väide, mille kohaselt on kostja rikkunud õigusnormi ja kohaldanud valesti määruses nr 1290/2013 (¹) ette nähtud VKEde vahendi kõlblikkuse kriteeriumi.
2. ELTL artikli 263 alusel esitatud teine väide, mille kohaselt on kostja rikkunud õigusnormi, sest vaidlustatud otsus rikub võrdse kohtlemise põhimõtet.
3. ELTL artikli 263 alusel esitatud kolmas väide, mille kohaselt rikub vaidlustatud otsus õiguskindluse ja õiguspärase ootuse põhimõtteid.

4. ELTL artikli 272 alusel esitatud ainus väide, mille kohaselt toob vaidlustatud otsus kaasa – eelkõige kohaldatavas õiguses ja diskrimineerivalt rakendatud halduspraktikas tuvastatud vea tõttu – vale tõlgenduse ja hageja suhtes kehtivate lepinguliste kohustuste rikkumise, õiguskindluse ja õiguspärase ootuse põhimõtteid.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1290/2013, millega kehtestatakse teadusuuringute ja innovatsiooni raamprogrammi „Horisont 2020“ aastateks 2014–2020 osalemis- ja levitamiseeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1906/2006 (ELT 2013 L 347, lk 81).

27. veebruaril 2020 esitatud hagi – Huhtamaki versus komisjon

(Kohtuasi T-134/20)

(2020/C 161/59)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Huhtamaki Sàrl (Senningerberg, Luksemburg) (esindajad: M. Struys ja F. Pili)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 18. detsembri 2019. aasta otsus, mis on vastu võetud määruse nr 1049/2001 (¹) rakenduseeskirjade artikli 4 kohaselt ja millega jäeti rahuldamata selle määruse alusel 13. novembril 2019 esitatud hageja kordustaotlus dokumentidega tutvumiseks;
- kohustada Euroopa Komisjoni lubama hagejal tutvuda sellise dokumendi mittekonfidentsiaalse versiooniga, milles on toodud vastusena komisjoni 19. juuni 2013. aasta kirjale, mis oli saadetud komisjoni 7. märtsi 2019. aasta otsuse riigiabi ametliku uurimismenetluse algatamise kohta asjas Riigiabi SA.50400 (2019/NN-2) – Luksemburg – võimalik riigiabi, punkti 4 alusel, Luksemburgi poolt 22. detsembril 2014 esitatud maksuameti eelotsuse alusel soodustatute nimekiri, ning Luksemburgi maksuameti eelotsustega, millele on viidatud komisjoni 7. märtsi 2019. aasta otsuse punktides 4 ja 7;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et komisjon rikkus õigusnormi, kui leidis, et hageja taotluse suhtes dokumentidega tutvumiseks tuleb kohaldada kohtupraktikas välja töötatud üldist eeldust avaldamata jätmise kohta.
2. Teine väide, et avaldamata jätmise üldise eelduse kohaldamise käesoleval juhul (*quod non*) välistab see, et rikutud ei ole määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimeses ja kolmandas taandes kaitstud huve (teise väite esimene osa). Lisaks leiab hageja, et sellist eeldust ei saa igal juhul kohaldada, sest taotlusega hõlmatud dokumentide avaldamist õigustab ülekaalukas üldine huvi (teise väite teine osa).

3. Kolmas väide, et komisjon rikkus ELTL artiklis 296 põhjendustele ette nähtud nõudeid ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 41 tagatud hageja õigust heale haldusele.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT 2001, L 145, lk 43, ELT eriväljaanne 01/03, lk 331).

28. veebruaril 2020 esitatud hagi – Vulkano Research and Development versus EUIPO – Ega (EGA Master)

(Kohtuasi T-135/20)

(2020/C 161/60)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Vulkano Research and Development, SL (Vitoria-Gasteiz, Hispaania) (esindajad: advokaadid V. Wellens ja C. Schellekens)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Ega sp. z o.o. sp.k. (Starogard Gdański, Poola)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja Üldkohtus

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk EGA Master – ELi kaubamärk nr 5 835 558

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 13. detsembri 2019. aasta otsus asjas R 1038/2018-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus, välja arvatud osas, milles tuvastati, et vaidlustatud kaubamärk jääb kehtivaks klass 6 kuuluvate kaupade „lihtmetallid ja nende sulamid“ suhtes;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 4 koostoimes artikli 60 lõike 1 punktiga c rikkumine;
 - ilmselt põhjenduse puudumine vaidlustatud otsuses.
-

2. märtsil 2020 esitatud hagi – Ardex versus EUIPO – Chen (ArtiX PAINTS)**(Kohtuasi T-136/20)**

(2020/C 161/61)

*Hagiavalduse keel: saksa***Pooled***Hageja:* Ardex GmbH (Witten, Saksamaa) (esindaja: advokaat C. Becker)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)*Teine menetluspool apellatsioonikojas:* Lian Chen (Seseña Nuevo, Hispaania)**Andmed EUIPO menetluse kohta***Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja:* apellatsioonikoja menetluse teine pool*Vaidlusalune kaubamärk:* ELi kujutismärgi ArtiX PAINTS taotlus – registreerimistaotlus nr 16 825 614*Menetlus EUIPOs:* vastulausemenetlus*Vaidlustatud otsus:* EUIPO teise apellatsioonikoja 18. novembri 2019. aasta otsus asjas R 2503/2018-2**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- komisjoni rakendusmääruse (EU) 2018/626 artiklis 24 sätestatud menetlusnormide rikkumine;
- komisjoni delegeeritud määruse (EU) 2018/625 artikli 7 lõikes 1 sätestatud menetlusnormide rikkumine;
- põhimõtte olla ärakuulatud rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

26. veebruaril 2020 esitatud hagi – Applia versus komisjon**(Kohtuasi T-139/20)**

(2020/C 161/62)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled***Hageja:* Applia – Home Appliance Europe (Woluwe-Saint-Lambert, Belgia) (esindajad: advokaadid Y. Desmedt, L. Salernitano ja K. Olsthoorn)*Kostja:* Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud akti järgmised osad: (i) VI lisa punkti 1 alapunkt b ja punkti 2 alapunkt b osas, milles on sätestatud, et „neid väärtusi käsitatakse IX lisas sätestatud kontrollimise puhul esitatud väärtustena“; (ii) IX lisa punkti 2 alapunkt a osas, milles on sätestatud, et „esitatud väärtused“ vastavad „tehnilises dokumentatsioonis esitatud väärtustele“; ja (iii) IX lisa punkti 2 alapunkt b;
- tühistada lisa IX toodud tabel 9 „Kontrollimisel lubatud hälbed“ osas, milles see sisaldab parameetreid, mis on toodud VI lisas ja ei ole loetletud V lisas, nimelt: „EW, full, EW,½, EW, ¼, EWD, full, EWD,½“ ja „WW, full, WW,½ WW, ¼, WWD, full, WWD,½“; ja
- mõista käesoleva menetluse kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Oma hagiavalduses palub hageja tühistada komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2019/2014 ⁽¹⁾.

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et vaidlustatud õigusaktiga on rikutud määruse (EL) 2017/1369 ⁽²⁾ artikleid 3, 12 ja 16 ning komisjon tegutses *ultra vires*, kui ta kehtestas ebajärjekindlaid nõudeid seoses nende tehniliste dokumentidega, mida tarnijad peavad andmebaasi üles laadima, ja seoses kontrollimistega, mida turujärelevalveasutused võivad läbi viia.
2. Teine väide, et vaidlustatud õigusaktiga on rikutud õiguskindluse ja võrdse kohtlemise põhimõtteid, sest aktiga ei kehtestata selget ja ühemõttelist reguleerivat raamistikku, mistõttu tarnijatel on võimatu teha kindlaks nende kohustusi, mis puudutavad tehnilises dokumentatsioonis esitatavaid andmeid, ja samuti ei ole aktiga kehtestatud kohaldatavat kontrollimenetlust andmete täpsuse hindamiseks.

⁽¹⁾ Komisjoni 11. märtsi 2019. aasta delegeeritud määrus (EL) 2019/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2017/1369 seoses kodumajapidamises kasutatavate pesumasinate ja kodumajapidamises kasutatavate pesumasinate-kuivatite energiamärgistusega ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 1061/2010 ja komisjoni direktiiv 96/60/EÜ (ELT 2019, L 315, lk 29).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2017. aasta määrus (EL) 2017/1369, millega kehtestatakse energiamärgistuse raamistik ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2010/30/EL (ELT 2017, L 198, lk 1).

26. veebruaril 2020 esitatud hagi – *Applia versus komisjon*

(Kohtuasi T-140/20)

(2020/C 161/63)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Applia – Home Appliance Europe (Woluwe-Saint-Lambert, Belgia) (esindajad: advokaadid Y. Desmedt, L. Salernitano ja K. Olsthoorn)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud akti järgmised osad: (i) I lisa punkt 42, milles on määratletud mõiste „esitatud väärtus“; (ii) IX lisa teise lõigu punkti 2 alapunkt a osas, milles on sätestatud, et „esitatud väärtused“ vastavad „tehnilises dokumentatsioonis esitatud väärtustele“; ja (iii) IX lisa teise lõigu punkti 2 alapunkt b;

- tühistada lisa IX toodud tabel 9 „Kontrollimisel lubatud hälbed“ osas, milles see sisaldab parameetreid, mis on toodud VI lisas ja ei ole loetletud V lisas, nimelt: „Koguvalgusviljakus η TM“, „Valgusvoo vähenemistegur (LEDi ja OLEDi puhul)“, „Elueategur (LEDi ja OLEDi puhul)“ ja „Spektraalne värvipuhtus“;
- mõista käesoleva menetluse kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Oma hagiavalduses palub hageja tühistada komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2019/2015⁽¹⁾.

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et vaidlustatud õigusaktiga on rikutud määruse (EL) 2017/1369⁽²⁾ artikleid 3, 12 ja 16 ning komisjon tegutses *ultra vires*, kui ta kehtestas ebajärjekindlaid nõudeid seoses nende tehniliste dokumentidega, mida tarnijad peavad andmebaasi üles laadima, ja seoses kontrollimistega, mida turujärelevalveasutused võivad läbi viia.
2. Teine väide, et vaidlustatud õigusaktiga on rikutud õiguskindluse ja võrdse kohtlemise põhimõtteid, sest aktiga ei kehtestata selget ja ühemõttelist reguleerivat raamistikku, mistõttu tarnijatel on võimatu teha kindlaks nende kohustusi, mis puudutavad tehnilises dokumentatsioonis esitatavaid andmeid, ja samuti ei ole aktiga kehtestatud kohaldatavat kontrollimenetlust andmete täpsuse hindamiseks.

⁽¹⁾ Komisjoni 11. märtsi 2019. aasta delegeeritud määrus (EL) 2019/2015, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2017/1369 seoses valgusallikate energiamärgistusega ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 874/2012 (ELT 2019, L 315, lk 68).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2017. aasta määrus (EL) 2017/1369, millega kehtestatakse energiamärgistuse raamistik ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2010/30/EL (ELT 2017, L 198, lk 1).

26. veebruaril 2020 esitatud hagi – *Applia versus komisjon*

(Kohtuasi T-141/20)

(2020/C 161/64)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Applia – Home Appliance Europe (Woluwe-Saint-Lambert, Belgia) (esindajad: advokaadid Y. Desmedt, L. Salernitano ja K. Olsthoorn)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud akti järgmised osad: (i) IX lisa kolmanda lõigu punkti 2 alapunkt a osas, milles on sätestatud, et „esitatud väärtused“ vastavad „tehnilises dokumentatsioonis esitatud väärtustele“; ja (iii) IX lisa kolmanda lõigu punkti 2 alapunkt b;
- tühistada lisa IX toodud tabel 8 „Mõõdetud näitajate kontrollimisel lubatud hälbed“ osas, milles see sisaldab parameetreid, mis on toodud VI lisas ja ei ole loetletud V lisas, nimelt: „E16, E32“ ja „Eaux“;
- mõista käesoleva menetluse kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Oma hagiavalduses palub hageja tühistada komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2019/2016⁽¹⁾.

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et vaidlustatud õigusaktiga on rikutud määruse (EL) 2017/1369⁽²⁾ artikleid 3, 12 ja 16 ning komisjon tegutses *ultra vires*, kui ta kehtestas ebajärjekindlaid nõudeid seoses nende tehniliste dokumentidega, mida tarnijad peavad andmebaasi üles laadima, ja seoses kontrollimistega, mida turujärelevalveasutused võivad läbi viia.
2. Teine väide, et vaidlustatud õigusaktiga on rikutud õiguskindluse ja võrdse kohtlemise põhimõtteid, sest aktiga ei kehtestata selget ja ühemõttelist reguleerivat raamistikku, mistõttu tarnijatel on võimatu teha kindlaks nende kohustusi, mis puudutavad tehnilises dokumentatsioonis esitatavaid andmeid, ja samuti ei ole aktiga kehtestatud kohaldatavat kontrollimenetlust andmete täpsuse hindamiseks.

(¹) Komisjoni 11. märtsi 2019. aasta delegeeritud määrus (EL) 2019/2016, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2017/1369 seoses kodumajapidamises kasutatavate jahutus-külmutusseadmete energiamärgistusega ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 1060/2010 (ELT 2019, L 315, lk 102).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2017. aasta määrus (EL) 2017/1369, millega kehtestatakse energiamärgistuse raamistik ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2010/30/EL (ELT 2017, L 198, lk 1).

26. veebruaril 2020 esitatud hagi – *Applia versus komisjon*

(Kohtuasi T-142/20)

(2020/C 161/65)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: *Applia* – Home Appliance Europe (Woluwe-Saint-Lambert, Belgia) (esindajad: advokaadid Y. Desmedt, L. Salernitano ja K. Olsthoorn)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud akti järgmised osad: (i) VI lisa punkti 1 alapunkt b osas, milles on sätestatud, et „neid väärtusi käsitatakse IX lisa sätestatud kontrollimenetluses esitatud väärtustena“; (ii) IX lisa kolmanda lõigu punkti 2 alapunkt a osas, milles on sätestatud, et „esitatud väärtused“ vastavad „tehnilises dokumentatsioonis esitatud väärtustele“; ja (iii) IX lisa kolmanda lõigu punkti 2 alapunkt b;
- mõista käesoleva menetluse kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Oma hagiavalduses palub hageja tühistada komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2019/2017⁽¹⁾.

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et vaidlustatud õigusaktiga on rikutud määruse (EL) 2017/1369⁽²⁾ artikleid 3, 12 ja 16 ning komisjon tegutses *ultra vires*, kui ta kehtestas ebajärjekindlaid nõudeid seoses nende tehniliste dokumentidega, mida tarnijad peavad andmebaasi üles laadima, ja seoses kontrollimistega, mida turujärelevalveasutused võivad läbi viia.

2. Teine väide, et vaidlustatud õigusaktiga on rikutud õiguskindluse ja võrdse kohtlemise põhimõtteid, sest aktiga ei kehtestata selget ja ühemõttelist reguleerivat raamistikku, mistõttu tarnijatel on võimatu teha kindlaks nende kohustusi, mis puudutavad tehnilises dokumentatsioonis esitatavaid andmeid, ja samuti ei ole aktiga kehtestatud kohaldatavat kontrollimenetlust andmete täpsuse hindamiseks.

- (¹) Komisjoni 11. märtsi 2019. aasta delegeeritud määrus (EL) 2019/2017, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2017/1369 seoses kodumajapidamises kasutatavate nõudepesumasinate energiamärgistusega ja tunnistatakse kehtetuks komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 1059/2010 (ELT 2019, L 315, lk 134).
- (²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2017. aasta määrus (EL) 2017/1369, millega kehtestatakse energiamärgistuse raamistik ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2010/30/EL (ELT 2017, L 198, lk 1).

5. märtsil 2020 esitatud hagi – Guangxi Xin Fu Yuan versus komisjon

(Kohtuasi T-144/20)

(2020/C 161/66)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Guangxi Xin Fu Yuan Co. Ltd (Bobai, Hiina) (esindajad: advokaadid J. Cornelis ja T. Zuber)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 28. novembri 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/2131, millega muudetakse rakendusmäärust (EL) 2019/1198, millega kehtestatakse pärast Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/1036 artikli 11 lõike 2 kohast aegumise läbivaatamist Hiina Rahvavabariigist pärit keraamiliste laua- ja kööginõude impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks;
- mõista hageja kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

- Esimene väide, et komisjon on rikkunud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrust (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed („alusmäärus“), artikli 13 lõiget 3 koostoimes artikli 5 lõikega 10 ja artikli 5 lõikega 11 ning koostoimes WTO dumpinguvastase kokkuleppe artiklitega 6.1, 6.2 ja 12.1, diskrimineerimiskeelu põhimõtet, õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet, lisamata hageja nime ammendavasse eksportijate nimekirja selles määruses, mistõttu alustati kõrvalehoidmise uurimismenetlust ning seejärel laiendati uurimise ulatust ka hagejale.
- Teine väide, et komisjonil ei olnud õiguslikku alust hageja nime lisamiseks vaidlustatud määrusesse, kuna alusmääruse artikli 13 lõige 3 ei hõlma kõrvalehoidmise vastaste meetmete kehtestamist, mis põhinevad üksnes kõrvalehoidmise ohul, ning selles on lisaks nõutud, et eelnevalt registreeritakse kogu import. Komisjoni argumentatsioonis, mille ta esitas, esineb loogikavigu, see on põhjendamata ning selles ei ole arvesse võetud olulisi tõendeid, mistõttu selles on ilmselged hindamisvead.
- Kolmas väide, et komisjon on rikkunud kaitseõigusi ja diskrimineerimiskeelu põhimõtet, tuginedes oma lõpliku otsuse tegemisel kahele uuele faktilisele asjaolule, mida hagejal ei olnud võimalik uurimismenetluse ajal selgitada.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

**Euroopa Liidu
Väljaannete Talitus**
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET